

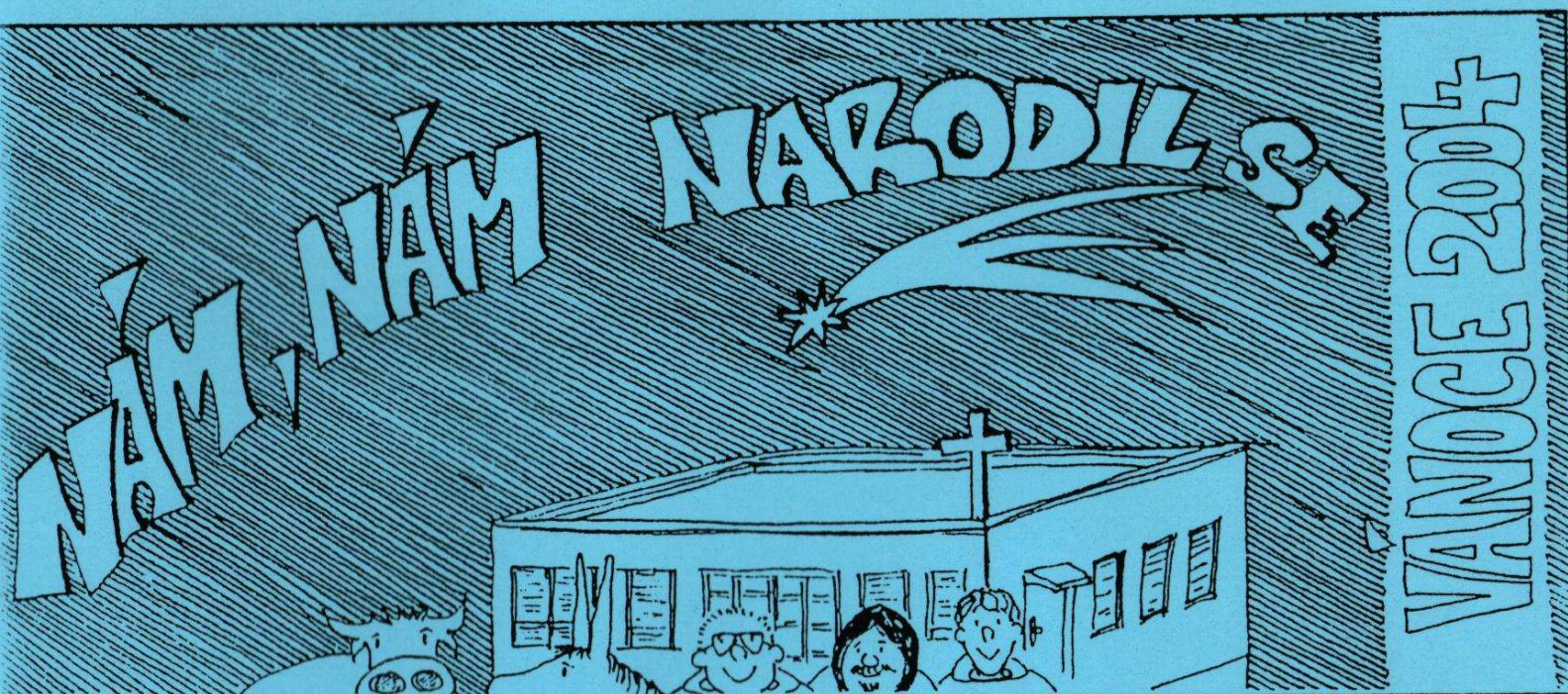
KRONIKA

2005

-

2006

LUKÁŠ, DIDAK, BARTOLOMĚJ

POŽEHMANÉ VĀNOČNÍ SVĀTKY
A NOVÝ ROK 2005 - VĀM PŘEJÍ →
→ BRATRĚ FRANTIŠKĀNI :

Lukáš

Didak

Bartoloměj

• **neděle 30. ledna** — Dětský maškarní bál od 15⁰⁰ hod. v Pavilonku. A jako vždy budou doprovázející dospělé masky velmi vítány.

• **sobota 5. února** — Tradiční farní zabička v Ledcích.

• Příležitost přistoupit ke svátosti smíření je každé úterý od 16⁰⁰ do 17³⁰ hod. v Domečku. Též je možnost domluvit si svátost smíření individuálně.

• Doposud pravidelné mše svaté o každém prvním pátku v měsíci v kostele Všech svatých na Roudné se nadále sloužit nebudou, protože o ně byl jen velmi malý zájem.

• V kapli ve farním bytě na Vinicích je možnost individuální adorace vždy v úterý a ve středu od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.

• Eucharistická adorace v Domečku — každé úterý od 19⁰⁰ do 20⁰⁰ hod.

• Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod. v Domečku. Je možno se zúčastnit i s malými a nejmenšími dětmi.

• Čajovna — každý pondělní večer cca od 19⁰⁰ hod. (změny vyhrazeny). V průběhu měsíce se pravidelně střídají čtyři seskupení či jednotlivci, kteří připravují a realizují program.

1. pondělí v měsíci — tzv. FB's čajovna (čajovna připravovaná osazenstvem farního bytu). Na programu promítání fotek nebo filmu, doprovázené povídáním a demonstrací či prožitkem národopisného koloritu země, z něhož příslušný obrazový materiál pochází.

2. pondělí v měsíci — Jazzová čajovna Ludka Vernera. Na programu klasický jazz, cool jazz, blues, soul, etno, ... Možno hrát i z disků přinesených návštěvníky. V lednu „Čaj a trumpetová smršť“ (W. Marsalis, L. Deczi, ...).

3. pondělí v měsíci — Čaj o sedmém pro seniory v režii Josefa a Ilony Kašových. Sr-

dečně jsou zváni senioři (od 60 let výše) i seniornovicové (od 60 let níže). Přijďte si při čaji popovídat, vypovídat se, zavzpomínat, postěžovat, poplakat, poslouchat, seznámit se, ... být spolu.

4. pondělí v měsíci — Posvátný prostor v čajovně. Na téma dílem architektonické a dílem spirituální bude asi tak hodinu povídat Amáta Wenzlová. V lednu: „Dokonalost harmonie aneb antika“.

Ohlédnutí

• Pout' za Kristem Králem na Prusiny 2004 (Ztišení)

Je pátek 19. listopadu, vracím se z jedné ze svých cest, dnes ale bylo obzvláště nepříznivé počasí. Sněhové fujavice se předháněly s prudkým nárazovým větrem a místy nebylo vidět ani na pár kroků. V těchto chvílích bylo o zítřejší akci rozhodnuto. Navíc se k večeru přidalo husté sněžení.

Pak ale přišlo ráno a den byl oděn do čistého bílého závoje, který lákal k tajemné cestě a byla by věčná škoda této nabídky nevyužít a nevyrazit na pěší pout'. K mému velkému překvapení podupávalo na místě srazu velké množství zachumlaných postav a další ještě přijížděli opožděným trolejbusem. Na každém bylo vidět vnitřní napětí a nejistota, jaká asi ta dnešní cesta bude. Ano, mluvím o našem, dnes to již mohu říci, tradičním putování za Kristem Králem na Prusiny. Plní nedočkavosti a s touhou zahrát se rychlým pochodem jsme vyrazili za bratrem Didakem. Konečně nastal ten okamžik, kdy jsme plně oddáni svým vůdcům, mohli zapomenout na běžné starosti a shon denního života. Zpočátku ale i tak myšlenky stále utíkaly, ale díky jednotlivým citátům z Písma sv., které jsme na cestu obdrželi jako duševní stravu, se moje nitro začalo uklidňovat a já mohl vnímat pouze to ticho kolem nás, bíle zasněženou a nepošpiněnou krajinu — tak jako

kdyby nás do své náruče zval Pán a říkal: „Pojďte za mnou.“ Když jsme putovali otevřenou krajinou, všichni jsme odolávali silnému mrazivému větru, bratr Bartoloměj podstoupil zimní zkoušku — na radu svých kolegů nebyl zrovna moc teple oblečen. Didiho fáborky nám neochvějně ukazovaly náš směr a při křížové cestě, kterou jsme se pomodlili, jsme mohli rozjímat nad velikostí Pána a o jeho síle, kterou je nám schopen dát.

S blízcími se Prusínami k nám stále zřetelněji doléhal zvuk střelby a když se objevily věžičky kostelíka, spatřili jsme i místní myslivecké sdružení, které bylo oním narušitelem „mého soukromí“. Poslední zastavení křížové cesty jsme se pomodlili v kostele na Prusínách. Na faře nás již očekával bratr Lukáš, který nás pohostil vařenými párečky.

I nadále jsme mohli svůj odpolední čas strávit v azylu prusinecké fary a rozjímat v místní kapli, přijmout svátost smíření či využít okolí k tiché procházce. Před vyvrcholením tohoto dne — mši svatou, jsme se všichni mohli podělit o své pocity a otevřít tak svá srdce i pro své nejbližší. S požeňáním od bratra Bartoloměje po mši svatou jsme se rozjeli ke svým domovům a já jsem děkoval Pánu Bohu, že jsem se nenechal odradit nepříznivým počasím z minulého dne a mohl strávit tyto chvíle v tichosti s naším Pánem.

Míša Štembera

• Návštěva br. Paschala a Svatobarborská pout' s Božím požeňáním

Naše spolčo „Ti od pařezu“ (Jitka, Jirka a já) jelo navštívit našeho bývalého pastýře bratra Paschala, který nyní působí jako kaplan v Kolíně a přilehlých vesnicích.

Už když jsme vyjízďeli vlakem z Plzně, vyřkla Jitka svůj dojem, že ... „jedeme do jiného světa“ ... ve vlaku totiž vytvářelo neustálou hučící kulisu množství skautů a skautek ... a za okny se v sychravé krajině „válely“ všude chuchvalce

mléčné mlhy ... jako v nějakém tajemném vyprávění. Cestou jsme vtipkovali ... povídali si o tom, co nás nějak niterně zasahuje ... , ale nic příliš „duchovního“, spíše obyčejné lidské věci.

V Kolíně nás vyzvedl br. Paschal a odvezl na svou krásnou vesnickou faru v Nebovidech u Kolína (nejspíše od Nebo-nebe viděti). Pak jsme si chvíli povídali ... a při tom se okolo nás a po nás procházel Paschalův přítel kocourek Hubert.

V sobotu ráno jsme se rozhodli vyrazit na výlet do Kutné Hory ... na výlet, který se v průběhu cesty změnil ve svatobarborskou pout'. Celou cestu jsme šli procházkovým tempem, co chvíli jsme zastavili a obdivovali krajinu a povídali si o tom, co nás tíží. Pán nám přispěchal na pomoc a otevřel naše srdce do nebývalé hloubky.

Kousek před Kutnou Horou se Jirka zapletl nechtěně do spleti větviček ... což Jitka okomentovala — „hele, barborky“ ... a nám všem najednou došlo, že je právě svátek sv. Barbory ... a v Kutné Hoře je překrásný gotický chrám sv. Barbory ... a tak se nám výlet změnil ve svatobarborskou pout'. Přesně ve 12. hodin, když zvonili poledne jsme došli na krásné vyhlídkové místo nad K. Horou ... a tam jsme se pomodlili Anděl Páně.

Až ve městě nám br. Paschal volal, jestli víme, že je sv. Barbory ... už jsme to věděli ... Prohlédli jsme si město, dali si prima oběd ... Jirka šel zvonit k poutní mši sv. (vzal ho tam kamarád, kterého dlouho neviděl a „náhodou“ ho potkal). A pak už byla krásná poutní mše sv. ke cti sv. Barbory.

Překvapila nás otevřenost a hloubka našeho vzájemného sdílení, a tak jsme děkovali v srdcích Pánu Bohu i sv. Barboře za to krásné a plodné putování, které jsme dokončili v družném rozhovoru ještě do pozdních nočních hodin na faře v Nebovidech. Nechá se to dost dobře popsat, ale bylo to moc hezké a osvobozující.

Br. Paschal Vás všechny moc a moc pozdravuje a má se dobře.

Na závěr bych jen rád zanotoval jednu krásnou písničku, která mi zněla vděčným srdcem z rána i na večer na faře v Nebovidech:

„Bože, před Tvou velebností na kolena padáme, za dar pravé pobožnosti vroucím srdcem žádáme, bychom Tebe milovali jako v nebi andělé, obět' chvály Tobě vzdali podle svaté vůle Tvé.“

20⁰⁰ hod. soukromou adorací. Pak možnost přespání v Domečku (spacák, popř. karimatku s sebou), v sobotu ráno společná snídaně. Pokud se chcete zúčastnit už od pátku nebo jen v sobotu, prosíme, **zapište se na arch k tomu určený nebo se přihlašte telefonicky v Domečku u bratří františkánů (tel. 377 521 123)**, aby mohlo být připraveno dostatečné množství jídla. Děkujeme.

- **sobota 19. března — 6. ročník Velikonočního kraslicování na faře v Ledcích od 15⁰⁰ hod.** Společná výroba a zdobení kraslic, plečení pomlázek, možná zhotovování pištálků.

- **Příležitost přistoupit ke svátosti smíření je každé úterý od 16⁰⁰ do 17³⁰ hod. v Domečku.**

Ve Svatém týdnu bude příležitost ke svátosti smíření v úterý 22. března již od 14⁰⁰ hod. a ve středu 23. března od 14⁰⁰ hod. do 17⁰⁰ hod. Též je možnost domluvit si svátost smíření individuálně.

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU

- **Zelený čtvrtek 24. března — v 18⁰⁰ hod. v kostele Všech svatých na Roudné.**

- **Velký pátek 25. března — v kostele Všech svatých na Roudné v 17⁰⁰ hod. křížová cesta, v 18⁰⁰ hod. obřady.**

- **Bílá sobota 26. března — v kostele Všech svatých na Roudné ve 22⁰⁰ hod. — Velikonoční vigilie.**

- **Neděle 27. března — Slavnost Zmrtvýchvstání Páně — v Pavilonku v 10⁰⁰ hod.**

- **Pondělí velikonoční 28. března — v kostele Všech svatých na Roudné v 10⁰⁰ hod.**

- **čtvrtek 7. dubna — první čtvrtek v měsíci — mše sv. ve farním bytě na Vinicích v 18⁰⁰ hod. Možnost svátosti smíření od 17⁰⁰ hod.**

- **V kapli ve farním bytě na Vinicích je možnost individuální adorace vždy v úterý a ve středu od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.**

- **Eucharistická adorace v Domečku — každé úterý od 19⁰⁰ do 20⁰⁰ hod.**

- **Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod. v Domečku.** Je možno se zúčastnit i s malými a nejmenšími dětmi.

- **Čajovna — každý pondělní večer cca od 19⁰⁰ hod. (změny vyhrazeny).** V průběhu měsíce se pravidelně střídají čtyři seskupení či jednotlivci, kteří připravují a realizují program:

1. **pondělí v měsíci — tzv. FB' s čajovna** — čajovna připravovaná osazenstvem farního bytu.

2. **pondělí v měsíci — Jazzová čajovna Ludka Vernerova.** V březnu „Čaj a jazzová flétna (P. Horn, H. Mann, Stivín, ...)“.

3. **pondělí v měsíci — Čaj o sedmé pro seniory** v režii Josefa a Ilony Kašových.

4. **pondělí v měsíci — Posvátný prostor v čajovně.** Na téma dílem architektonické a dílem spirituální bude asi hodinu povídat Amáta Wenzlová. V březnu: „Monachos znamená sám aneb kláštery“.

Ohlédnutí

- **Poděkování všem, kteří ochotně a nezištně nabídli svou pomoc a společně vytvořili pěkný a veselý dětský maškarní bál, ať už výzdobou Pavilonku, moderováním celého odpoledne, přípravou her, výbornou hudbou, mistrnými kouzelnickými kousky, službou v kavárně, vytvořením a psaním diplomů, službou u vchodu, zajištěním občerstvení, napečením nejrůznějších dobrot, dalšími službami nejrůznějšího druhu a závěrečným úklidem.**

Díky, že jste udělali radost dětem a snad i sobě. Pán Bůh zaplat'.

bratr Didak

Požehnání služebníkům ve farnosti

S koncem liturgického roku je v naší farnosti spojeno požehnání všem služebníkům, kteří mají nejrůznější službu, starají se děti, mládež, staré a nemocné, pečují o zahradu, vedou nedělní školičku pro děti, farní a ekonomická rada. Těmto služebníkům udělujeme požehnání ke službě a ostatní farníci se zavazují, že tyto služebníky ponесou ve svých modlitbách. Napočítali jsme 70 lidí, kteří mají pravidelnou službu. Bohu díky za ně.

29. září nás navštívil **generální ministr** José Carballo. Návštěvu generálního ministra jsme vnímali jako dobrý impuls, k novému začátku a osvěžení. Také jsme se setkali z mnoha bratry, které jinak tak málo vidíme.

2005

V únoru jsme měli na biskupství setkání těch, kteří se zajímají nebo nabízejí svou pomoc při krizových situacích a mimořádných událostech. Toto setkání pořádala Charita. Vystoupili zde zajímaví lidé, kteří hovořili o svých zkušenostech při živelných pohromách, např. z Adry, záchranných sborů, psychologka... Mluvilo se nejvíce o duchovní podpoře těch, kdo jsou postiženi nějakou tragickou událostí, mluvilo se také i o těch, kteří poskytují pomoc i oni potřebují péči.

Malá vzpomínka: na 11. září 2001 „Někteří hasiči klečeli a v zaprášených tvářích jim tekli slzy. Potřebovali útěchu, ale dokonce i jejich duchovní zahynul. Zaměstnanec newyorského hasičského sboru, osmašedesátiletý františkánský kněz Mychal Judge, přijel, aby poskytl podporu obětem tragédie. Místo toho se stal i on její další obětí.“

Jeden únorový víkend byl věnován animátorům mládeže. Sešli jsme se v Holostřevěch v počtu patnácti, začali jsme adorací a inventurou spolč. Sobotní program byl zaměřen na duchovní život, přijel k nám Jan František, frant. terciář a spolu s ním jsme na toto téma hovořili.

Obnova mládeže

První březnový víkend jsme měli duchovní obnovu mládeže v premonstrátském klášteře Teplá a na faře v Domaslavi. Měli jsme tři skupinky, prostřední byla v Domaslavi. Ti to měli nejtvrdší. Zamrzla jim totiž voda a fara byla pěkně vymrzlá. Obratností br. Lukáše, který naštěstí jel o den dříve místo připravit, se předešlo velkým těžkostem. Zavolal do Plzně a my sehnali barely s pitnou vodou, rozpouštěli také sníh a tak získali užitkovou vodu. Ostatní dvě skupinky spali v klášteře, ti takové zážitky bohužel neměli. Všichni se vrátili spokojení a snad i povzbuzeni a posílení ve víře.

Br. Bartoloměj se zúčastnil jako náš zástupce setkání biskupa s mládeží. První bod programu byla páteční křížová cesta středem města Plzně. Kdy nejprve kněží nesou velký kříž a mají jedno zastavení a potom se střídají farnosti a vikariáty. Letos se tohoto setkání účastnilo velmi mnoho mladých. Sobotní program naplnil P. Slavík přednáškou o eucharistii. Slavnostní mše sv. byla v našem bývalém klášteře v kapli sv. Barbory a předsedal jí biskup František.

Duchovní obnova žen v Domečku.

Velmi pěkná byla duchovní obnova pro ženy v Domečku. Začala již v pátek večer soukromou adorací, ale jen pro ty, které mohly přijít. Některé ženy i přespaly ve spacácích. Hlavní program se odvíjel v sobotu, slovem nám posloužil P. Ludolf Kazda dvěmi

3

přenáškami na téma eucharistie. Byla možnost přistoupit i ke svátosti smíření. Po celou dobu bylo úžasné ticho, jen v kuchyni hrála vážná hudba. Po obědě, při kterém se četlo ze života sv. Františka, jsme se přesunuli do kostela na Roudnou ke Všem svatým na křížovou cestu. Pak následovala, ale již v Domečku, mše sv. a po ní kafe a společné povídání o prožitém dnu. Tyto duchovní obnovy jsou velmi přínosné i přesto, že jsou tak krátké. Umožní ženám alespoň na chvíli se zastavit.

Svatý týden

Zelený čtvrtek začal v katedrále mší sv. s otcem biskupem, odpoledne jsme měli zpovídání dětí. Večerní bohoslužba začala v 18.⁰⁰ hod. Vedl ji br. Bartoloměj.

Velký pátek začal křížovou cestou na hřbitově, nesli jsme dřevěný kříž a vedli jednotlivá zastavení. Obřady začali v 18.⁰⁰ hod. tentokrát je vedl br. Lukáš.

Vigilie začala ve 22.⁰⁰ hod. Skauti nám připravili veliký oheň, četli jsme všech sedm čtení a měli jsme jeden křest, předsedal br. Didak. V Domečku pak bylo agape, kde se sešlo okolo šedesáti mladých lidí, hrálo se a zpívalo až do ranních hodin.

1.dubna se v naší farnosti uskutečnil **farní večer pro dospělé** s hudbou a tancem. Tentokrát přišlo méně lidí. Brzy ráno odjížděl br. Didak na Moravu, aby společně oslavil s rodinou šedesát let své maminky.

Skauti v akci, Pán je má opravdu rád a žehná jim – dokážu, jeli na oddílovou výpravu do Plas. Klubovna, ve které jsme měli údajně přespát, asi třicet skautů, by nás stěžij pojala i kdybychom tam jen stáli, jeden vedle druhého, natož vařit a spát – nemožné. Okamžitě začali shánět jiné ubytování, a tady to požehnání: podařilo se domluvit přespání v bývalém klášteře cisterciáků. Co bychom si počali v dešti s tolika skauty, večer jsme děkovali Pánu za jeho dobrotu.

Tomáš Bernhard a Miloš Pešek z římsko katolické farnosti a Martin Fojtíček z Ledovce (zleva) dohlíželi na zabijačku už od časného rána. Foto Jiří Ruml

Ledovec nabídl zabijačku

Plzeň - Vůně jitrnic, jelítek, tlačanky, ovaru a dalších dobrot se v sobotu linula z fary v Ledcích na severu Plzeňska.

Na faře sídlí terapeutické centrum, které už poněkolkáté hostilo pravou masopustní zabijačkou.

"Nejednalo se o akci pro naše klienty. Už čtyři roky u nás pro zabijačku nachází zázemí římskokatolická farnost Plzeň Severní Předměstí," vysvětlil Martin Fojtíček z Ledovce.

Podotýká, že kromě farníků se v Ledcích sešli i klientská centra. Bylo jich dohromady na osm desítek. Za brány dokonce zavítaly i maškary, které s průvodem procházely obcí.

"Zabijačka začala hned ráno, dělaly se jitrnice, tlačanky a další dobroty. Po celý den se pak jedlo a zpívalo," popisuje Fojtíček. (max)

témata, která zaujmou. Bližší informace Elva — mobil 775 196 821.

• 22.–24. dubna — Setkání animátorů mládeže v Hřešihlavech.

• čtvrtek 28. dubna — mše sv. ve farním bytě na Vinicích (místo prvního čtvrtka v květnu) v 18⁰⁰ hod. Možnost svátosti smíření od 17⁰⁰ hod.

• sobota 30. dubna — Svátek práce v Domečku — tradiční brigáda od 9. hod.

• čtvrtek 5. května — Slavnost Nanebevstoupení Páně — mše sv. v kostele Všech svatých na Roudné v 17³⁰ hod.

• Příležitost přistoupit ke svátosti smíření je každé úterý od 16⁰⁰ do 17³⁰ hod. v Domečku.

Těž je možnost domluvit si svátost smíření individuálně.

• V kapli ve farním bytě na Vinicích je možnost individuální adorace vždy v úterý a ve středu od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.

• Eucharistická adorace v Domečku — každé úterý od 19⁰⁰ do 20⁰⁰ hod.

• Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod. v Domečku. Je možno se zúčastnit i s malými a nejmenšími dětmi.

• Čajovna — každý pondělní večer cca od 19⁰⁰ hod. (změny vyhrazeny). V průběhu měsíce se pravidelně střídají čtyři seskupení či jednotlivci, kteří připravují a realizují program.

1. pondělí v měsíci — tzv. FB' s čajovna — čajovna připravovaná osazenstvem farního bytu.

2. pondělí v měsíci — Jazzová čajovna Ludka Vernerova. V dubnu „Čaj a jedna velká pohoda“ (G. Hulligan, Ch. Baker, ...).

3. pondělí v měsíci — Čaj o sedmé pro seniory v režii Josefa a Ilony Kašových.

4. pondělí v měsíci — Posvátný prostor v čajovně. Na téma dílem architektovnícké a dílem spirituální bude asi hodinu povídat Amáta Wenzlová. V dubnu „Saint Denis aneb kdo vymyslel katedrálu“.

Ohlédnutí

• Ještě jednou zpět do masopustu:

V sobotu 5. února se v Leducích, jako každý rok, pořádala farní zabijačka.

V tom známém a milém prostředí se nás sešlo mnoho, většinou rodiny s dětmi. Při družném hovoru a u sálajících kamen, velmi příjemných v tom mrazivém dni, jsme si pochutnávali nejen na ovaru, jitrničkáčích, prejtu či polévce, ale i na upečených sladkostí.

I my dospělí jsme neodolali pohádce o Sněhurce připravené pro děti, která byla velmi hezky a vtípně sehraná naší mládeží.

Po setmění se ti, kteří ještě setrvali, zabavili zpěvem.

Byl to hezký den a doufáme, že i o příštím masopustu prožijeme něco podobného.

Jana Weberová

recenze

• Farní večer mládeže opět šokoval

Datum přírodní katastrofy zvané Farní večer mládeže, která každoročně propuká v Lochotínském Pavilonku, letos meteorologové správně stanovili na 28. ledna 2005. Podezřelá individua se shromáždila ve zmíněné budově a spustila své kejkle.

Na úvod vystoupili bratři Bartoloměj (františkáni) a Marek (salesiáni) a přiznali se k tajnému spiknutí, uzavřenému za účelem uspořádání celé akce. V zápětí se na podiu objevila konferenciérka Hapla a s mírným zpožděním konferenciér Elva, který byl svým nohsledem Crosbym na pódiu proměněn v doslova „hustýho pankáče“, jak se vyjádřil.

První, avšak nikoli nejhorší skupinou večera byla „Gumová duše“. Sestava opět přesvědčila svými mladistvými tenory a neotřelými písněmi s dovedně skrytým křesťanským obsahem. Během koncertu došlo k zajímavému jevu, kdy skupina nastoupila bez bubeníka, ale odcházela už s ním, neboť se náhle z davu vynořil jeden adept.

11

Tomu, aby mezi koncerty vzniklo trapné ticho, se vši silou snažila zabránit komunita Noe se svým skečem na téma „Noe a potopa“. V neotřelém osazení (Elva: Noe, Markétka: jeho žena, Jiří: Jiří, Hapla: holubice) alegorickým jazykem odhalili šokující skutečnosti ze zákulisí komunity Noe.

Roční jubileum přišla oslavit skupina „Slyšíme ryby“; její první koncert se konal před rokem právě zde. Interpreti rozpoutali pod pódiem pověstné křepčení a mumraj. Účastníci si ještě ani nestáli odpočinout, když je zastihla skupina „Žerzej“, stálce našeho farního rockového nebe. Přes své vyčerpání posluchači nedokázali přestat v tanci.

Davovou hysterii zmírnilo až následující vystoupení „České štrúdelní společnosti“, která předvedla živý klip k prostonárodní písni Štrúdl. Diváci, zmatení jejím výkonem, se v následující přestávce mohli uklidnit konzumací této lahůdky. Večer uzavřela skupina SAD, což je krycí název spolku „Synové a dcery“, hrající klasický rock 'n' roll. Posluchači byli opět k neudržení, někteří se dokonce odvážili obávaných seskoků z pódia.

Stopy celé akce podařilo překvapivě rychle zhladit, takže se vše obešlo bez trvalých následků. Ministr blbnutí ČR schvaluje: farní večer způsobuje vesmírné turbulence.

(-cj-)

recenze

• Farní večer mládeže opět šokoval

Datum přírodní katastrofy zvané Farní večer mládeže, která každoročně propuká v Lochotínském Pavilonku, letos meteorologové správně stanovili na 28. ledna 2005. Podezřelá individua se shromáždila ve zmíněné budově a spustila své kejkle.

Na úvod vystoupili bratři Bartoloměj (františkáni) a Marek (salesiáni) a přiznali se k tajnému spiknutí, uzavřenému za účelem uspořádání celé akce. V zápětí se na podiu objevila konferenciérka Hapla a s mírným zpožděním konferenciér Elva, který byl svým nohsledem Crosbym na pódiu proměněn v doslova „hustýho pankáče“, jak se vyjádřil.

První, avšak nikoli nejhorší skupinou večera byla „Gumová duše“. Sestava opět přesvědčila svými mladistvými tenory a neotřelými písněmi s dovedně skrytým křesťanským obsahem. Během koncertu došlo k zajímavému jevu, kdy skupina nastoupila bez bubeníka, ale odcházela už s ním, neboť se náhle z davu vynořil jeden adept.

Tomu, aby mezi koncerty vzniklo trapné ticho, se vši silou snažila zabránit komunita Noe se svým skečem na téma „Noe a potopa“. V neotřelém obsazení (Elva: Noe, Markétka: jeho žena, Jiří: Jiří, Hapla: holubice) alegorickým jazykem odhalili šokující skutečnosti ze zákulisí komunity Noe.

Roční jubileum přišla oslavit skupina „Slyšíme ryby“; její první koncert se konal před rokem právě zde. Interpreti rozpoutali pod pódiem pověstné křepčení a mumraj. Účastníci si ještě ani nestáčili odpočinout, když je zastihla skupina „Žerzej“, stálíce našeho farního rockového nebe. Přes své vyčerpání posluchači nedokázali přestat v tanci.

Davovou hysterii zmírnilo až následující vystoupení „České štrúdelní společnosti“, která předvedla živý klip k prstonárodní písni Štrúdl. Diváci, zmatení jejím výkonem, se v následující přestávce mohli uklidnit konzumací této lahůdky. Večer uzavřela skupina SAD, což je krycí název spolku „Synové a dcery“, hrající klasický rock 'n' roll. Posluchači byli opět k neudržení, někteří se dokonce odvážili obávaných seskoků z pódiu.

Stopy celé akce podařilo překvapivě rychle zahladit, takže se vše obešlo bez trvalých následků. Ministr blbnutí ČR schvaluje: farní večer způsobuje vesmírné turbulence.

(-cj-)

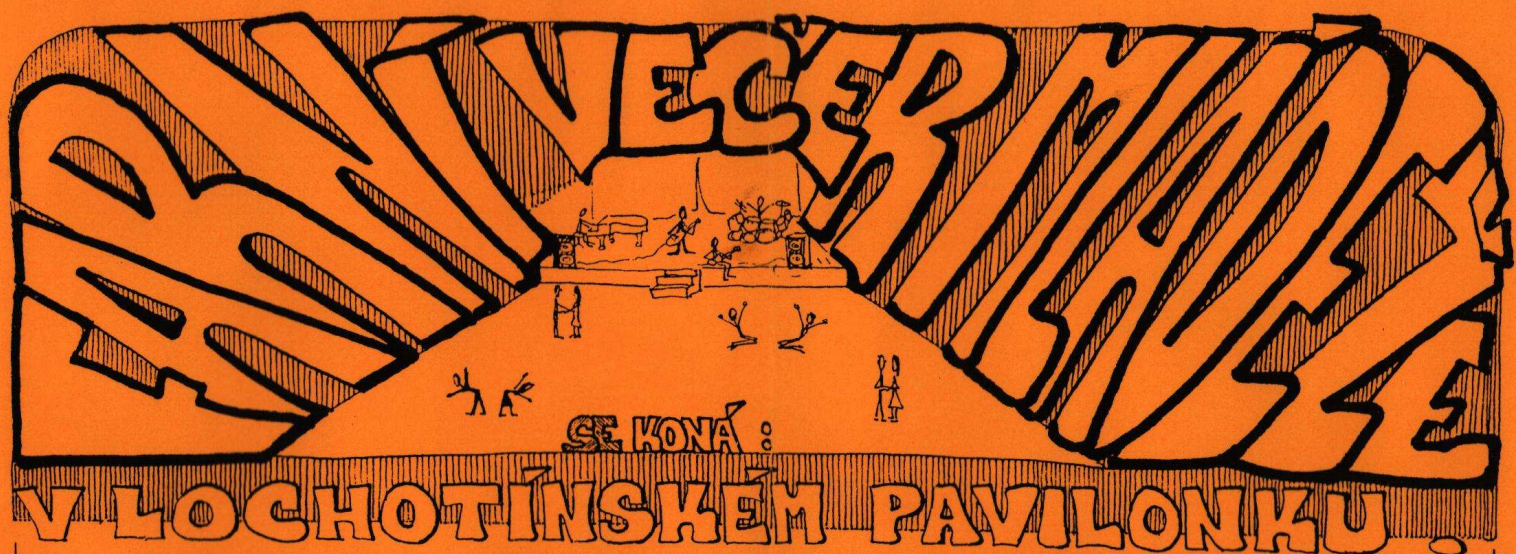
FARNÍ VĚSTNÍK PLZEŇ

• Farní zabijačka, neboli utracení zvířete za účelem seikání se s mnoha známými a přáteli na faře v Ledcích byla opět jednou z akcí, kde se mohli všichni pobavit. I když bylo mrazivé počasí, nikomu to nevadilo, jirmiči, polévku nebo zahrát teplým ovarem. Děti měly také

o zábavu postaráno, pohádka o Sněhurce se „šesti“ trpaslíky se jistě líbila. To, že jsme se tak hezky pobavili a poměli, je třeba ocenit a to všem těm, kteří se podíleli na přípravách, uklidech a programu pro děti. Díky za hezký den, jen houšť!

březen 2005

T. Weber

28. LEDNA 2005

ZAČNÁ TO → v 19³⁰h

- VYSTOUPÍ SKUPINA → ŽERZEJ, SYNOVÉ A DCERY, GUMOVÁ DUŠE .-
- SKEČE, SCÉNKY, KLIPY, RADOST, TANEC, OBČERSTVENÍ, VSTUPNÉ 30,-KČ (1,- EURO)-

PŘIJĎTE .

Březen

První březnový víkend (4.-6.) , jsme měli postní duchovní obnovu mládeže . V premonstrátském klášteře Teplá byli dvě skupiny. První skupina pro ty zatím nejmladší , kterou vedl Jaromír Jirásko. Druhá skupina- silentiová (mlčící za všech okolností) kterou vedl o.Petr Hruška .Třetí skupina byla na faře v Domaslavi ,tu vedli Elva , Hapla a kněžsky tam asistoval br. Lukáš .Tato skupina to měla nejtvrdší . Zamrzla jim voda a fara byla pěkně vymrzlá . Obratností br. Lukáše ,který jel už v pátek ráno připravit toto místo a tím předešel velkým těžkostem . Zavolal do Plzně a bratři sehnali barely s pitnou vodou ,mezi tím rozmrazoval záchody , rozpouštěl sníh na užitkovou vodu . V neděli tato skupina odcestovala naším mikrobusem do kláštera v Teplé na společnou mši svatou v 10,00 h , pak byl společný oběd a společný odjezd vlakem do Plzně . Nakonec se všechny tři skupiny vraceli spokojení a povzbuzeni a posílnění ve víře .

7. 3. – Proběhla u nás v domečku – vikariátka .

10.-12. –Jako každý měsíc tak i tento proběhla tentokrát v Praze u P.M.S. , od čtvrtého rána do sobotního dopoledne duchovní obnova bratří .

18.-19. –Br. Bartoloměj se zúčastnil jako náš zástupce setkání biskupa s mládeží . První bod programu byla páteční křížová cesta středem města Plzně. Sobotní program naplnil o. Slavík přednáškou o eucharistii. Slavnostní mše sv. byla v našem bývalém klášteře v kapli sv. Barbory a předsedal jí biskup František.

18.-19. – v pátek a v sobotu , se konala obnova pro ženy v domečku , kterou vedl o. Ludolf Kazda . V pátek večer začala duchovní obnova soukromou adorací ,ale jen pro ty , kdo mohly přijít. Některé ženy přespaly ve spacácích. Hlavní program probíhal v sobotu , přednášky byly na téma eucharistie. Byla možnost přistoupit i ke svátosti smíření. Po společném obědě se všichni přesunuli do kostela na Roudnou ke Všem svatým na křížovou cestu. Pak následovala už v domečku mše svatá a po ní káva a společné sdílení o prožitém dnu.

22.-23. – probíhalo zpovídání v domečku pro dospělé.

24. – Zelený čtvrtek začal v katedrále mší svatou v 9,00 h a svěcením olejů s otcem biskupem Františkem . Odpoledne ve 13,00 h v domečku proběhla společná příprava dětí , kterou vedla Amáta s pomocníky. A pak jsme Didak , Lukáš , Bartoloměj vesele zpovídali . Večerní bohoslužba u Všem svatých začala v 18,00 h a vedl jí br. Bartoloměj.

25. – Velký Pátek začal v 17,00 h křížovou cestou na Roudné, na hřbitově , nesli jsme dřevěný kříž a my bratři jsme vedli jednotlivá zastavení. Obřady začaly v 18,00 h –tentokrát je vedl br. Lukáš.

26. – Velikonoční vigilie začala v kostele Všem sv. na Roudné a četli jsme všech sedm čtení a měli jsme jeden křest - předsedal br. Didak . Po skončení obřadů pak bylo agape v domečku, kde se sešlo okolo šedesáti mladých lidí , hrálo se a zpívalo až do ranních hodin .

27. – Velikonoční neděle – mše sv. v 10,00 h v Pavilonku - Bartoloměj

28. – Velikonoční pondělí - mše sv. v 10,00 h v kostele Všem sv. na Roudné- br. Lukáš . Na oběd , tak jako každý rok , odjíždíme do Rokycan k o. Jardovi Hulemu ,kde se sejdou kněží na společný oběd a bratrské sdílení .

Kronika 2005 Duben

1. – Proběhl farní večer pro dospělé a to jako minulý rok v pavilonku . Byla hudba, tanec, scénky, tombola Tentokrát přišlo méně lidí .

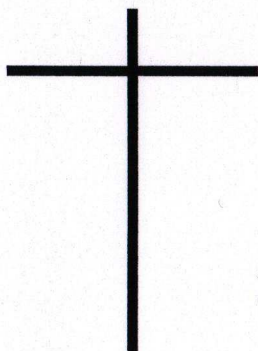
14.-16. – Od čtvrtého do sobotního rána , jsme měli duchovní obnovu bratří v Praze u P.M.S.

30. – V domečku na svátek práce proběhla již tradičně brigáda. Začalo se v 9,00 h . Přišlo několik rodin i se svými dětmi . Uklízelo vevnitř – mytí oken , utírání prachu , a uklízelo se kolem domečku – odtravnění chodníků , sekání trávy Zvládli jsme hodně práce a některou odložili na později . Společný oběd a po práci posezení u kávy až do podvečera navodilo krásnou atmosféru farní rodiny .

.....

Kronika 2005 Květen

4. – Pohřeb našeho bratra o. Stanislava Juříka OFM . Našich bratří se sjelo do Choryně a do Moravské Třebové asi tak třicet bratří . A přijeli také bratři ze slovenska .

*Vím, že můj Vykupitel žije,
že v poslední den z prachu vstanu
a na vlastní oči uvidím Boha.
Tu naději mi hluboko vložil do srdce.*

26. dubna 2005 časné ráno
přijal Pán do své náruče našeho bratra a svého kněze

P. Stanislava Františka Juříka OFM

seniora Českomoravské provincie Menších bratří františkánů.
Zesnul ve věku nedožitých 96 let.

Opravdovostí svého lidského, řeholního a kněžského života
vydal svým bratřím, přátelům i nepřátelům svědectví oddanosti Bohu.
Jeho vstřícnost vůči všem byla mnohým oporou na cestě víry.

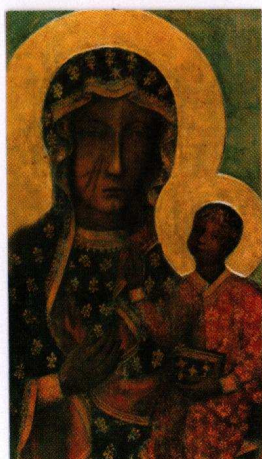
Zesnulého svěříme Božímu Milosrdenství Eucharistickou obětí
slavenou v Choryni ve středu 4. května v 10 hod.
Uložení do hrobu téhož dne v 15 hod. v Moravské Třebové.

Bratři a sestry

Rodina a přátelé

6.-8. května –Bratr Lukáš odjel na S`umavu do Dešenic na duchovní obnovu pro muže , byli tam –Jidra Fencl ,Elva-Robert Frouz , o. Petr Bauchner , kde se mluvilo o mužské spiritualitě. Povídání se prokládalo prací a modlitbou . Pšelo ale chlapům to až tolik nevadí. Velmi zajímavé bylo jít osamotě podél potůčku až k jeho prameni , museli se prodírat křovím, mokřinami , blátem –to je obraz duchovního života .

9.-10. –Kněžská pout` s otcem biskupem Františkem Radkovským z Plzně do Čenstochové a Osvětim (koncentrační tábor) do Plzně .Jelo nás celkem 17 kněží a 1 jáhen. Cestou jsme se stavovali v Klodzku – pomodlili jsme se v jezuitském klášterním kostele u hrobu Arnošta z Pardubic a sloužili jsme zde mši svatou . Veliké halo jsme vzbudili tím že 18 kněží v čele s biskupem šlo do restaurace na oběd – není to u nich zvykem . V Čenstochové bylo hodně poutníků . Ubytování jsme byli v hotelu-dům poutníků Jana Pavla II , a jedli jsme u paulínů ,kteří toto místo střeží . Jedno ze silných míst byla i Osvětim.

	DOM PIELGRZYMA im. Jana Pawła II 42-225 CZĘSTOCHOWA 25 UL.KARD.ST.WYSZYŃSKIEGO 1/31 TEL. (034) 377 75 64 FAX 365 18 70 E-MAIL dp@jasnagora.pl
KARTA POBYTU RESIDENCE CARD	#ROOM 303 NR POKOJU
09.05.2005 DATA	ILOŚĆ NOCLEGÓW

12.-14. –Od čtvrtečního večera do sobotního rána byla duchovní obnova bratří , a to v Praze u P.M.S.

14. –Jsme slavili na Roudné seslání Ducha svatého . Od 16,00 h byla tichá adorace zakončená požehnáním a nešporami a v 21,00 h začala mše sv.

24.-31. –Br. Bartoloměj odjel do Lurd na pout`.

26. –Slavnost Těla a krve Páně . Boží tělo bylo slaveno v Plzni tak , že otec biskup pozval všechny věřící na jednu bohoslužbu. (Ostatní byly zrušeny , aby se všichni věřící mohli sejít se svým biskupem). Tato slavnost byla u dominikánů s průvodem okolo kláštera.

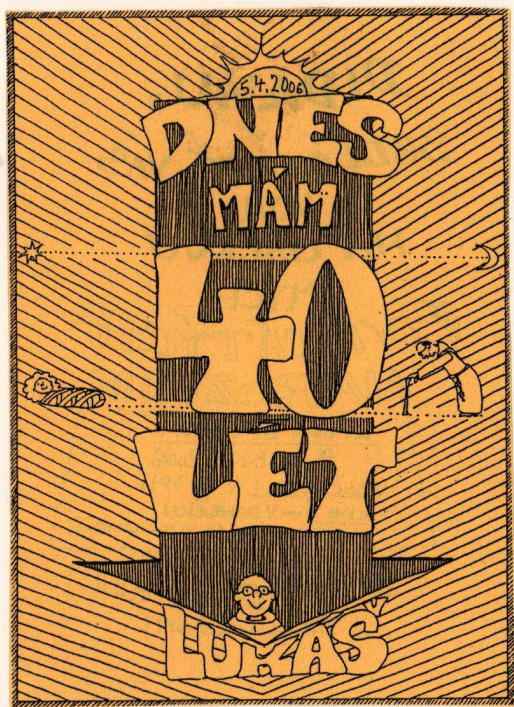

VÝLET
"SLUNIČEK"
S Janou
Pachmurovou

3.6.2005

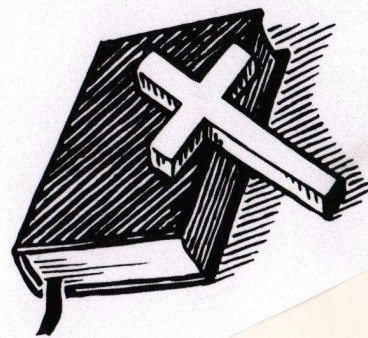

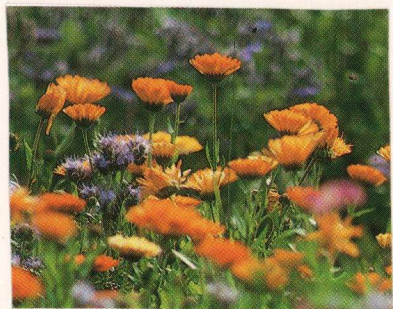
DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MLÁDEŽ

17.-19.března se koná duchovní obnova pro mládež
v Tuchoměřicích u Prahy

Obnova bude probíhat ve dvou skupinách, ale pod jednou střechou:
 „starší“ (cca 18-??let) – povede br. Augustin ofm na téma „O kříži“
 „mladší“ (cca 14-18 let) – na téma „Bůh v mém životě“
 (vede Mišutka, Mája, Martin a Bartoloměj)
sraz: v pátek 16:45 na HVN v Plzni u hutníka
návrat: v neděli v 18:00 tamtéž
sebou: spacák, karimatku, Breviář, Bibli,
 papír+tužku, 250Kč a touhu se obnovit 😊

Milí přátelé,
 jak ráda jsem
 mezi Vámi chodila,
 pokud mi to
 dovolovala chůze
 o francouzském
 kolemi. Bohužel
 se mi zdravotní
 stav nechtěl
 zlepšit, se nemohu
 nikam chodit.
 Zdraví Váš
 Vlaste Vráčková
 s tímto duchem o Vámi

Vjaka na boženství

Boží tělo - Plzeň - u Dominikánů

Kronika 2005

Červen

5. – V neděli v Pavilonku na 9 mši sv. se konalo první svaté přijímání. Bylo 12 dětí.

První svaté přijímání

V neděli 5.6. se u nás ve farnosti konalo první svaté přijímání. Přistoupilo nás k němu 12 dětí. Amáta nás na tuto velkou chvíli připravovala dva roky. Docela jsme se těšili. Sešli jsme se už v sobotu v domečku a šli jsme na mši svatou ke Všem svatým. Po návratu jsme přistoupili poprvé v životě ke zpovědi. V neděli ráno jsme si zkoušeli brát hostie a víno. Potom přišli rodiče, my jsme se převlékli do svátečního oblečení a šli jsme do Pavilonku na mši. Tam jsme si sedli do první řady a jen jsme čekali, až to začne. Paviloněk byl plný, přišli naše babičky a dědečkové, kmotři i kamarádi. Při mši jsme nesli jako dary každý svou konvičku a patenu. Když jsem pak přijala Pána Ježíše, cítila jsem se moc hezky. Po mši jsme všichni oslavovali nejdrív v kavárničce, pak i doma.

Kačka, 8 let

PROGRAM ROHOŽKOVÉ KAPITULY
V LIBERCI-RUPRECHTICÍCH
VE DNECH 5.6. – 7.6.05

NEDĚLE

- 19.00 – večeře
- 20.00 – rekreace

PONDĚLÍ

- 7.00 – mše sv. a ranní chvály
- 8.00 – snídaně
- 9.00 – přednáška (*Naše misie v 18. století, Remedius Prutký* – Mgr. Josef Förster); diskuse
- 11.30 – modlitba během dne a hodinka četby
- 12.00 – oběd
- 15.00 – františkánský růženec
- 16.00 – sportovní odpoledne, popřípadě procházka k Obrázku
- 19.00 – nešpory, večeře
- 20.00 – táborák

ÚTERÝ

- 7.00 – mše svatá s ranními chválami
- 8.00 – snídaně
- 9.00 – informace provinčního ministra, diskuse o trvalé formaci a o dokumentu „Milost počátků“
- 11.30 – modlitba se čtením, modlitba během dne
- 12.00 – oběd
- 13.00 – Te Deum a svátostné požehnání

5.-7. –Rohožková kapitula se uskutečnila v Liberci- Ruprechticích (foto a program). Z Plzně jsme se zúčastnili všichni tři bratři – Didak ,Lukáš , Bartoloměj .

9.-11. –Od rána do dopoledne máme bratrskou duchovní obnovu v Praze u P.M.S.

17.-19. –SRPŠ -jako již každoročně nás navštívili rodiče na víkend , bohužel Lukášovi nemohli přijet . Přijela pí. Bartolomějová a pí . Didaková . Jeli jsme společně autem na výlet do Nového Dvora podívat se do kostela Trapistů . Zastihli jsme je právě při modlitbě Pak jsme ještě navštívili klášter Teplá , kde bylo kněžské svěcení br. Řehoře – byli jsme pozváni na pohoštění . Večer nás čekal ještě balet Labutí jezero .

24.-26. -HOLOSTOK

Již po šesté se koná v Holostřevech tradiční hudební festival Holostok, který pořádá komunita Noe a s přípravou se podílí i naše farnost. Přijelo několik kapel a na programu bylo i divadlo a pantomima. Duchovně doprovázel bratr Lukáš OFM, který měl v neděli mši svatou v místním kostele.

BENEFIČNÍ FESTIVÁLEK
 pro záchranu fary v Holostřevech

HOLOS třevský sou **TOK**

20.00
hodin
Pátek

PÁTEČNÍ VEČER DOBRY
Oldřich JANOTA blue zebra3

10.00
hodin
Sobota

FOLKOVÉ DOPOLEDNE sestry STEINOVY
botafogo komponovaný pořad herců divadla Ypsilon

15.00
hodin
Sobota

DIVADELNÍ ODPOLEDNE rest-art pantomima
improliga naostro!

19.00
hodin
Sobota

JURODIVÁ NOC
Já ty, a on NAVZÁJEM JakubNohaBand ChamberWorcester

10.00
hodin
Neděle

nedělní bohoslužba
hudbou doprovodí FILIA

Na divadelně hudebním festivalu, který se konal v Holostřevěch, vystoupili také herci divadla Ypsilon. Jejich formace Botafogo voněla Nerezem. Foto Josef Vachuda

Holostok opět zaujal

Hezké počasí a skvěle připravený program přilákaly do Holostřev na šestý ročník hudebně divadelního festivalu Holostok stovku návštěvníků.

■ MILOŠ NĚMEC

Holostřevy - Stovka návštěvníků dorazila na šestý ročník hudebně divadelního festivalu Holostok, který se konal od pátku do soboty v Holostřevěch. "Snažíme se činností zaujmout neorganizovanou mládež a tento festival by měl k tomu také posloužit," řekla Hana Plavcová z občanského sdružení Komunita Noe se sídlem v Plzni, které festival v Holostřevěch pořádalo. Ten by měl zároveň

posloužit také k rekonstrukci tamní barokní fary. "Výtěžek z této akce k tomu bude určen," potvrdila Hana Plavcová.

Na jevišti, které bylo vkusně zhotoveno ve stodole areálu, což hosté vzhledem k panujícímu vedru přijali s povděkem, se během víkendu návštěvníkům představily sestry Steinovy, Botafogo Jana Jiráně z pražského divadla Ypsilon, Jakub Noha Band z Prahy a spousta dalších kapel a divadelních společností. "Vzhledem k malému kulturnímu vyžití na Tachovsku se do regionu snažíme přitáhnout zájem hudebníků a divadelníků," připomněla Hana

Plavcová další význam festivalu. "To vše se samozřejmě neobejde bez spolupráce s obcemi, potažmo Magistrátem města Plzně a Krajským úřadem v Plzni. Chtěla bych všem za jejich velkou podporu poděkovat," podotkla Hana Plavcová.

S vřídou a vstřícnou atmosférou, která po čas celého festivalu panovala, byli spokojeni také návštěvníci. "Jsem spokojený a zůstávám tady po oba dny. Podobných akcí by mohlo být více, ale jsem si vědom toho, že občanské sdružení dělá vše, co je v jeho možnostech," vyjádřil se jeden z návštěvníků Miroslav Svoboda z Plzně.

KOMENTÁŘ

Jestli existuje nebe

Josef Vachuda o Holostoku v Holostřevěch

Naprosto ojedinělou akci uspořádalo ve spolupráci s Magistrátem města Plzně a Krajským úřadem občanské sdružení Komunita Noe. Z jejich divadelně hudebního festivalu, který zorganizovali v tak malé obci, jako jsou Holostřevy, se mi totiž vůbec nechtělo odjet. Jak se ukázalo, nebyl jsem sám, stovka návštěvníků tohoto festivalu mi zcela jistě dá zapravdu. Je úžasné

vidět, co všechno se dá udělat v malé vesnici. Nemluvě o programu. Folkový šmrnc předvedly parádní Sestry Steinovy, sklídily zasloužený potlesk a musely přidávat. To co ale předvedli herci pražské Ypsilonky se hned tak neslyší. Jejich hudební sdružení - formace Botafogo bylo úžasné. Jak jsem pak zjistil, název je to čistě fotbalový, jde prý o název fotbalového klubu z Brazílie. Vyprávění herce Jana Jiráně o Torontu bylo prostě úžasné. Nemluvě o hudbě. Ta totiž voněla nikdy nereznoucím Nerezem tak silně, že jestli existuje nebe, přišla se určitě zezhora podívat na Botafogo i Zuzana Navarová. Divadelní představení jsem bohužel nestihl.

Organizátoři, stejně tak jako hosté festivalu byli jedním slovem skvělí. Příští rok už festival rozhodně nevynechám. Vlastně se už nemůžu dočkat. Škoda, že takových festivalů není víc. Za rok si dejte Holostok do kalendáře, uvidíte, že se mnou budete souhlasit. A vám Holostřevským teď trochu závidím.

• **Námořní zahradní slavnost**

se konala letos ve středu 29. června na svátek sv. Petra a Pavla. I z toho důvodu předcházela důkladná a náležitá příprava každého dle svých sil a schopností. Je známo, že například sv. František z Assisi se na znamení úcty a lásky k těmto dvěma apoštolům modlil a postil 40 dní.

Začínalo se již tradičně v 17³⁰ v našem farním kostele na Roudné. Slavnou mši svatou celebrou milý bratr Jeroným OFM. Pak pokračovala slavnost v námořním stylu na zahradě u Domečku. Kdo chtěl, mohl přijít i v dobovém kostýmu třeba ryby nebo chobotnice — ve svobodě.

Naši svatí přimlucvi a pomocníci v nebi (všichni svatí) se postarali o skvělé počasí, piráti byli mírumilovní a plní lásky jako svatý Pavel, mezi všemi mořskými živočichy a bytostmi vládla pokoj, dobré jídlo a hudba, vtipné scénky ze života na moři, a pokud přeje jen mezi tím vším dobrem zůstala v srdci touha nejen po tichu, v kapli ve svatostánku čekal Ten — od Něho, skrze Něho a pro Něho to vlastně všechno bylo.

MŠE SV. NA ROUDNÉ

AP

POZORNÉ DIVACTVO

SCÉNKY OD BRATRÍ

49

- „... v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí, když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami...“ 2 Kor 1, 11

Členové modlitebních společenství, která se scházejí pravidelně každý týden u paní Marušky Ventové, nabízejí **možnost přímluvných modliteb**.

Tato společenství cítí povolání svými modlitbami sloužit všem potřebným: „**Chceme děkovat, prosit a sdílet s ostatními svoje radosti a starosti**“. Vaše prosby zůstanou samozřejmě jen mezi námi a Pánem Bohem.

Pocitujete-li potřebu přímluvy, můžete zaslat SMS na č. 736 779 178 pí Marušce Ventové.

*„Modlitba je služba lásky.
Do služby povolává Pán.“*

Ohlédnutí

• Maria a žena

Je pátek 14. října 2005 a já spěchám, abych byla včas v Domečku. Ve dveřích mě vítají usměvavé tváře — Anička a Jaruška, opodál Didak a Bartoloměj. Kolem mne procházejí další ženy, které zdravím podáním ruky. Je pátek a na nás všech je vidět únava po rušném týdnu. Usedáme u prostřeného stolu, krásně vyzdobeného ke společné večeři. Budeme společně prožívat tento večer i zítřejší den. Začíná duchovní obnova pro ženy.

Po jídle se shromažďujeme v modlitební místnosti. Přichází milý host, který nás bude duchovní obnovou provázet — Pater Martiš. Jeho duchovní slovo je pro nás zamyšlením nad sebou samými. Jak jsme žily od dětství až po dnešek, naše bolesti, radosti i starosti. Zamyšlením nad životem Panny Marie, kterou si Bůh vyvolil. Jaká spojitost je mezi mnou a Pannou Marií? Skrze ni přišla na zem Spása. I já mám podobný úkol — modlit se jako ona,

naslouchat Bohu a plnit Jeho vůli. Jak se mi to daří? Nad tím jsme se zamýšlely jednotlivě při soukromé adoraci v kapli. Pro mne to byly krásné okamžiky s Ježíšem v blízkosti Jeho matky.

Druhý den ráno se opět scházíme po snídani a ranních chválách. Jsme nějaké jiné, klidnější, usměvavější, radostnější. Od večera je vyhlášeno silencium, nemluvíme, vše probíhá v tichosti. Pater Martiš pokračuje ve svých včerejších myšlenkách. Hovoří o svém vztahu k Panně Marii a modlitbě růžence. O svaté Terezii od Ježíše, matce Tereze a dalších ženách, které se modlily rády růženec a vyprosily mnoho dobrého. Růženec není jen tradice, ale osobní živá modlitba, při níž Maria je prostřednicí mezi námi a Ježíšem. Dostáváme krásné dárečky — růženec a medaillon s Pannou Marií. Pak se společně modlíme desátek a prosíme každá za sebe. Následuje možnost přistoupit ke svátosti smíření, pak modlitba breviáře a už si zase pochutnáváme u bohatě prostřeného stolu na společném obědě.

Odpoledne pokračuje návštěvou kostela Všech svatých na Roudné. Prostory bývalého hřbitova procházíme při společné křížové cestě. Vyvrcholením odpoledne je mše svatá v kostele. Po ní končí silencium, a tak už si konečně můžeme nahlas popovídat.

Vracíme se zpět do Domečku k reflexi. Každá z nás obdržela před obědem lístečky s úryvky z Písma svatého. Jak nás oslovily, o tom si nyní povídáme s Paterem Martišem. Dostáváme misionářské požehnání. Ale nějak se nám ještě nechce domů. Rozhovory pokračují. Shodujeme se všichni na tom, že se duchovní obnova vydařila. Je nám spolu dobře. Prožily jsme krásné chvíle v blízkosti Panny Marie a Ježíše, obohacené našimi prožitky a modlitbami. Děkujeme Pateru Martišovi i bratrům františkánům. Panno Maria, stůj při nás!

Jana Pachnerová

RODINNÁ DOVOLENÁ V HORNÍ BLATNÉ

Noční tmou se pomalu pohybuje několik postav, všichni s podivem drží zapálenou svíci a obezřetně se rozhlížejí, jako by něco nebo někoho hledali. Ze tmy se pomalu vynořuje bílý přízrak, všechny postavy zůstanou jako zmražené, jen jeden včas nezadržel svůj pohyb a přízrak má již zase svoji další oběť. Nekompromisně sfoukne svíci a rozvázným krokem pokračuje nepravdělně po prostorách kostela dále. Ostatní postavy se opět dají do pohybu a spěchají na pomoc zhasnuté oběti, aby ji vysvobodili. Toto není žádná hororová povídka, ale jen hra na Osud, která byla součástí letošního pobytu na farní rodinné dovolené v překrásném prostředí Krušných hor v Horní Blatné.

Jako již tradičně se rodiny začaly sjíždět v sobotu po poledni a jak jsem později zjistil, všichni plní obav, jaké nás bude čekat počasí. Slunečné nedělní odpoledne v nás probudilo velkou chuť vyrazit do přírody, a proto mnozí navštívili nedaleký Blateňák nebo Strašidla.

Na středu jsme si však naplánovali celodenní výlet, kterého se zúčastnili opravdu všichni. Nejdříve jsme se motoráčkem nechali zavézt do nedalekých Potůček, odkud naše cesta vedla na Červenou Lišku, která nás však překvapila zamčenými dveřmi. Nedalo se nic dělat a po menším občerstvení jsme se vydali na Mílov a Mílovskou spojkou na Háje, kde jsme na břehu říčky Černá složili k odpočinku svoje uvadlá těla. Říčka zde vytváří překrásné zákoutí, které samo vyzvalo k prožití mše svaté. I ohromně velký balvan svou rovnou plochou nabídl Didakovi místo pro kamenný oltář. I když voda nebyla zrovna moc teplá, všichni ji využili ke svému osvěžení a mládežníci hbitě postavili i malou kamennou hráz. Po podrobnějším prostudování celé naší trasy v klidu domova, jsem podle starších mapových podkladů zjistil, že toto místo nese název Boží Požehnutí. Opravdu nám zde

bylo velice dobře, ale ještě nás čekala namáhavá cesta zpět do Horní Blatné přes Bludnou a Blatenský vrch. Mnozí jsme s otevřenou náručí uvítali otevřenou hospůdku „U Medvěda“ a více než chutná večeře nás zlákala vychlazené pívíčko. Ani únava po dlouhé chůzi a celodenním sluníčku nás však neodradila, abychom ani tento den nevynechali náš tradiční podvečerní „volejbálek“, po kterém vždy následoval večerní (noční) rozbor našich zážitků a duchovní výživa pod vedením bratra Didaka, při které jsme se mohli zastavit a zamyslet nad slavným dílem malíře H. Rembrandta - „Návrat ztraceného syna“. Vrcholem však byla jeho čtvrtěční noční hra pro dospělé, o které píší hned na začátku. Připomněla nám, že opravdu „OSUD“ je k nám jednou takový a po druhé zase jiný a že i celá ta naše rodinná dovolená byla v rukách Božích - počasí se nám opravdu vydařilo, duchovně se o nás krásně staral bratr Didak.

Naším ratolestem se věnovala Amáta se svým společenstvím Klubkem. Celý týden putovali společně s dětmi po dobrodružných cestách a pomáhali Amerigovi Kolumbovi na jeho nebezpečných výpravách. Za naše plné a spokojené žaludky děkujeme paní kuchařce Mařence. Myslím si, že toto byla jedna z těch nejpovedenějších společných dovolených, že jsme si ji opravdu „plně“ prožili a za to děkujeme Pánu.

Míša Štembera

Červenec 2005

1. – 7. Společnost Ostrůvek v Domaslavi

Na faře trávily společné chvíle společnost Ostrůvek s bratrem Didakem. Zvelebovali faru a poznávali okolní přírodu.

9. – 16. Horní Blatná – farní dovolená

Každé léto se schází několik rodin farnosti na společné dovolené. Tentokrát byli ubytovaní v Horní Blatné v Krušných horách. Duchovně je doprovázel Didak. O hlídání dětí se postaralo společnost Klubko pod vedením Máji a Martina.

11. – 19. Lukáš v Alpách

Cyklistické putování kolem Dachsteinu prožíval Lukáš s kamarádem Romanem. Zamakali si do kopce i s kopce kolem hor a jezer.

5. – 17. Bartoloměj na Krétě s bratřími Jiljím a Augustinem

Teplého moře a slunného pobřeží Řecka si užívali tři bratři triku nebo v plavkách.

19. – 27. Lukáš u rodičů v HK

Ve svém rodném Hradci odpočíval po cykloputování Lukáš.

17. – 21. Didak v Olomouci u maminky

Didak občerstvoval svojí přítomností v Olomouci maminku a také odpočíval.

Srpen 2005

30. 7. – 6. 8. Chudenice – farní dovolená (s Lukášem)

V romantickém zámečku v Chudenicích se sešlo několik rodin z farnosti. Organizačně to zařídili Jakoubci. Smečka přijela dříve a připravila místo činu a program. Lukáš nakreslil kartičky na dveře pro každou rodinu. SMÍŠEK

• Farní dovolená v Chudenicích
2005

Zámek Lázeň v okolí Chudenic nás přivítal uprostřed staletých stromů zámeckého parku. Našich šestnáct rodinek vyhledalo své pokoje a zabydlelo tuto rezidenci s úžasem v očích, to při pohledu na trofeje vystavené po chodbách. Úžas pravda trochu potemněl, když se stal běžným koloritem pravidelný výpadek proudu a světel po zapnutí rychlovarné konvice. Nás ovšem do těchto míst více táhla duchovní obnova pro manžele a společné soužití než věci pozemské.

Tuto obnovu týkající se zmatení jazyků v našich rodinách (při němž muž mluví jiným jazykem lásky než jeho žena) jsme absolvovali ve dvou půldenních sezeních. Pokud mohu mluvit za nás, byl jsem nadšen — jelikož mi byl nastíněn zcela jiný pohled na kořen občasného nedorozumění mezi mužem a ženou. Taktéž jsem uvítal radu zaměřit se po zbytek pobytu na jednu jedinou věc — krásnou a potřebnou pro svého partnera, a tu se snažit uskutečňovat v naší komunikaci.

Celý pobyt jako červená nit provázelo stálé slavení mše svaté bratrem Lukášem pod staletou lípou. A tak se stalo, že mezi těmi laskavými staletými zelenými bratry, kterým říkáme lípy a duby, stál v Lásce Boží i jeden bratr hnědý.

Obrovské díky patří celé „Smečce“ (Míše, Stázce, Verče, Pavlíkovi, Brabimu, Kačce a Smíškovi) za to, že s tak velkým nasazením hlídala všechny naše ratolesti. Což ve skutečnosti znamenalo, že sotva se slunko vyhouplo nad obzor, hned hýřili roztodivnými hrami a bylo možno je spatřit, kterak obklopeni haldou dětí a tlačíce několik kočárků mizí v zátočinách tohoto podivuhodně krásného kraje. A aby toho nebylo málo i po slunce západu hlídali na chodbách spánek dětí, ne nepodobní Andělům strážným. Vždy, když jsem je sledoval, jako bych přímo cítil láskyplnou a ochraňující ruku Otcovu.

Tak mnoho mne učili beze slov.

Zkrátka:

V chudenicckém zámku Lázeň
vládla týden Boží bázeň,
z lochotínské farnosti,
k naší velké radosti,
malí i ti dospělí
dobře jsme se pomněli.

všichni Verneři

P.S. Poděkování Jakoubkům, že to pro nás celé zorganizovali.

MŠE SV. POD LÍPOU

23 -

121

25

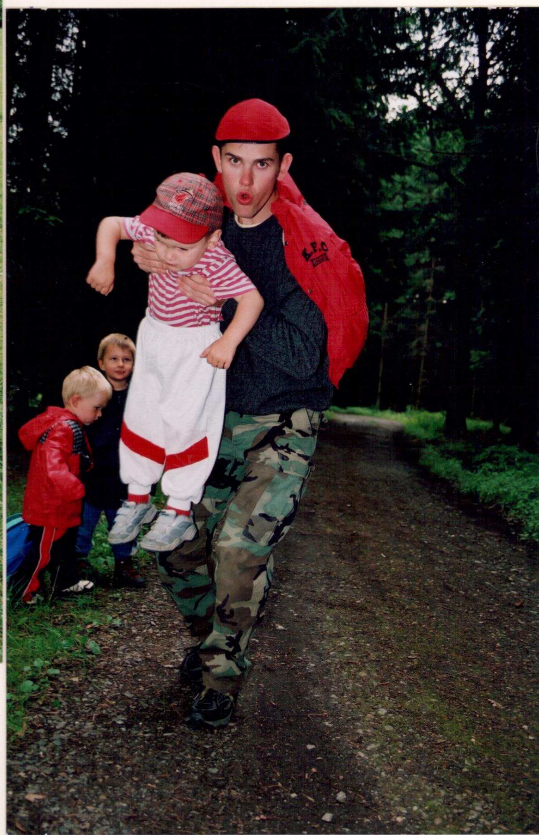

16

Večery rodičů

29

SPOLEČNÉ FOTO

- Z FARNÍ DOVOLENÉ

V CHUDENICÍCH

2005

Lokales

Papst Benedikt bei Wahl ein Super-Sonderfall

Benedikt XVI. ist bei der Bundestagswahl im September die Super-Ausnahme: Das Pontifex aus Pentling darf ein Wort darüber mitreden, wer Deutschland regieren soll – obwohl er selbst Staatsoberhaupt im Vatikan ist. Pentling will ihm die Wahlbenachrichtigungskarte zuschicken und rechnet mit einem Votum des Heiligen Vaters per Brief.

„Hetzer“ uriniert auf Karavans Betonskulptur

Das Karavan-Kunstwerk am Neupfarrplatz war erneut Schauplatz antisemitischer Umtriebe: Ein Oberbayer urinierte am Mittwochabend auf die Betonskulptur. Die Polizei fasste den 21-Jährigen und zeigte ihn wegen Volksverhetzung an. Kameras sollen das Relief künftig überwachen; wann sie montiert werden, ist allerdings noch unklar.

Baumeister der Zivilisation

Seid Baumeister einer Zivilisation der Liebe und Gerechtigkeit – unter diesem Motto stehen die „Tage der Begegnung“ im Vorfeld des Weltju-

gendtags am Montag in Köln. Rund 2000 Jugendliche aus aller Welt sind derzeit zu Gast in der Diözese Regensburg. Foto: altfoto.de

Infopoints, die „Lotsen“ des WJT: Fragen werden beantwortet und an fast allen Infopoints kann man Merchising-Artikel kaufen.

1. – 13. Skautský tábor v Milevě s Didakem a Bartolomějem
Bratři se po týdnu vystřídali ve skautském táboře v Milevu.

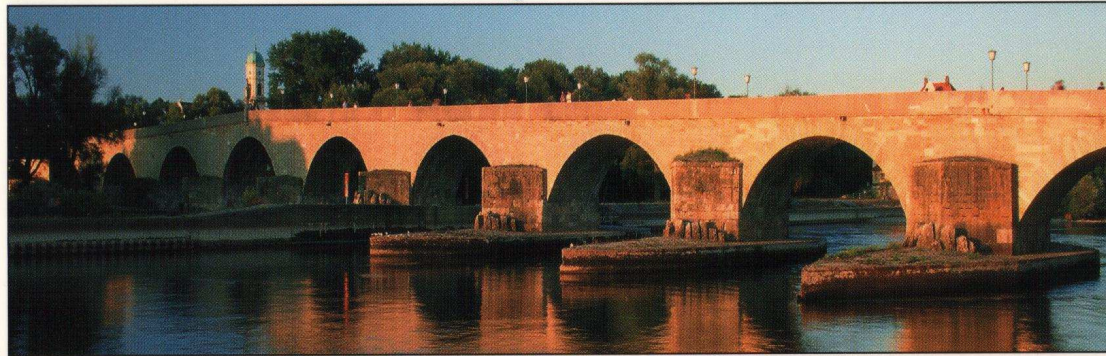
11. – 20. Didak a Lukáš s mládeží v Kolíně u papeže
Oba bratři vedli skupinky mládeže na cestě do Kolína. Nejdříve byl předprogram v Regensburgu a Allottingu a pak se jelo do Kolína, kde jsou uloženy ostatky Třech králů. Mottem celého setkání bylo: Přišli jsme se mu poklonit. V kostele sv. Anežky bylo české centrum /3500 Čechů/ s katechezí biskupů. V pátek se šla křížová cesta městem a v sobotu byla vigilie s papežem na Marienfeldu za Kolínem, kde se sešlo kolem milionu mladých lidí z celého světa. Ráno sloužil Svatý Otec mši a poutníci se rozjížděli domů. Z naší farnosti se setkání účastnilo několik dobrovolníků, kteří pomáhali s organizací. Také oni byli spokojeni s průběhem akce a duchovně se naplnili.

Benedikt XVI.

REGENSBURG

SETKÁNÍ MLÁDEŽE S PAPEŽEM BENEDIKTEM
2005

Wieder

Heiko

Thomax
Tysi Lustka

"Alki"
Daniel

Wolfi

Susi ☺

Julia
(Wir sehen
uns in Pilsen ☺)

... SCHÖN, DASS DU UNSER GAST
WARST !!

WIR SEHEN UNS IN PILSEN ☺

XX. světový den mládeže

v Kolíně nad Rýnem 16. – 21. 8. 2005
průvodce českého poutníka

vydala Sekce pro mládež ČBK a Asociace křesťanských sdružení mládeže
www.kolin2005.signaly.cz mladez@cirkev.cz tel 220181753

„Přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2,2)

XX. světový den mládeže – Kolín nad Rýnem, (11.) 15. – 21. srpna 2005

změna vyhrazena

Pondělí 15. 8.	Úterý 16. 8.	Středa 17. 8.	Čtvrtek 18. 8.	Pátek 19. 8.	Sobota 20. 8.	Neděle 21. 8.
	7.00 snídaně 8.00 – 9.00 program v ČNC Dále nabídka skupinek 11.30 Setkání kněží	od 7.30 snídaně 8.30 – 13.00 Katecheze a mše svatá ČNC	od 7.30 snídaně 8.30 – 13.00 Katecheze a mše svatá ČNC	od 7.30 snídaně 8.30 – 13.00 Katecheze a mše svatá ČNC	7.00 mše svatá a rozloučení s farností 8.30 Rychlý přesun na Marienfeld	10.00 mše
Příjezd nejlépe do 12.00 přivítání ubytování	17.00 – 19.00 Mezinárodní mše svatá.	14.00 – 17.00 Musik - Picknick 14.00 – 22.00 Festival mládeže	Předprogram hudby a modlitby 16.30 – 18.30 Přivítání s papežem	14.00 – 18.00 Festival mládeže	Pout' za Kolín na místo setkání s papežem	16.00 odjezd
19.00 - mše svatá 20.00 Úvodní program a přivítání s farností před kostelem	19.00 – 22.00 Welcome! festival 22.00 Nabídka večerní modlitby v zahradě	22.00 Nabídka večerní modlitby v zahradě	19.00 – 22.00 Mezinárodní festival 22.00 Nabídka večerní modlitby v zahradě	Od 19.30 do 22.00 křížová cesta v CNC a zakončení dne	20.30 vigilie	

Poznámky: šedivě označené znamená český program; ČNC – České národní centrum (kostel sv. Anežky); snídaně jsou v místě ubytování

SRPEN 2005

20. – 31. Didak, Lukáš, Bartoloměj a Dominik v polských Beskydech
Bratři se spolu účastnili vandru po divokých horách – polských Beskydech. Cestou se zastavili v Rožumberoku u sester. Ve Snině si dali oběd a v Nove Sedlici nechali auto a vyšli do hor. Spali na slovensko-polsko-ukrajinském pomezí. Další den sešli s hor a večer byli v kempu Dolne Ustříčky. Lukášovi není dobře a bratři jdou na túru do hor. Všichni pak došli do Wetliny, kde se o ně postaral bratr Justinián a přespali v klášteře. Odtud dělali túry po okolí – jezero a Poloniny. V neděli odjíždí pro auto, spí u bratří v Prešově a vrací se domů přes Trnavu, Brno a Prahu. Celkově se jim společná dovolená líbila.

NOVÁ SEDLICE

35

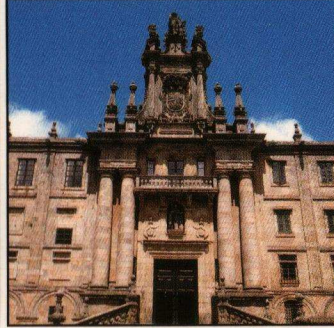
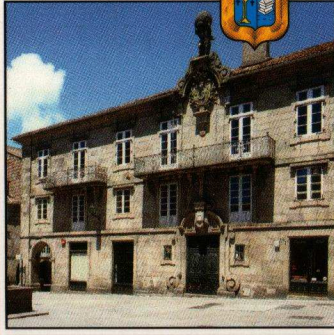
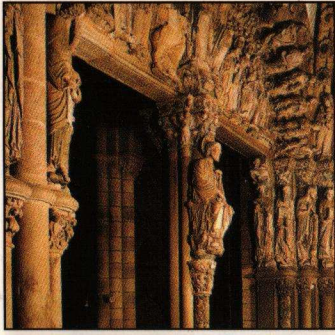
↕ KEMP DOLNÉ USTRÍČKY ↕

KOSTEL A KLÁŠTER
KLÁŠTER - SPANI
WETLINA

Patrimonio de la Humanidad

-39-
Kde vřunde
na nãl lide'
mysleli.

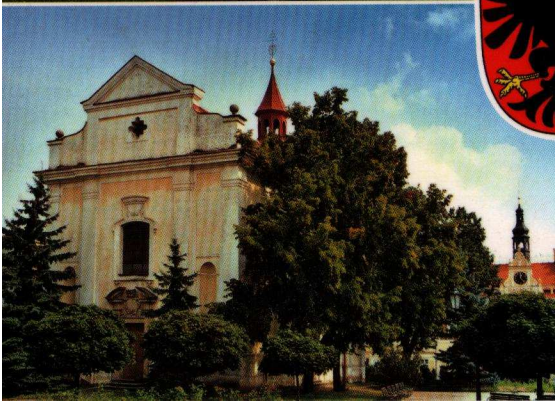
2005

PRAZDNINY

Saluti dal GARGANO

HOŘOVICE

projektu sestra Marie Goretti. Nejčastější formou pomoci je, že peníze od adoptivních rodičů zajistí dětem možnost školní docházky, včetně ošacení, stravného, učebních pomůcek a lékařské péče. Malá část z ročního příspěvku (například pro 1 dítě z Indie 4 900,- Kč) podporuje také život místní komunity, ve které dítě žije.

Setkání pozdravit také plzeňský biskup František Radkovský. Zmínil se mimo jiné o tom, že český národ má kromě různých nedobrych vlastností silně vyvinutý prvek solidarity. Ten se projevuje při neštěstích jako byly např. povodně nebo tsunami. Na začátku projektu adopce na dálku v ČR po roce 2003 bylo do něj zapojeno 100 rodin. Dnes 13 000.

Nádherným zážitkem a setkáním s prvky indické kultury bylo tříčtvrtihodinové taneční vystoupení 8 děvčat z projektu adopce na dálku. Hudba, samotný taneční projev, kostýmy a radostně–ušlechtilé tváře mladých indických dívek, z nichž některé jsou sirotky, nadchly všechny přítomné. Mezi přítomnými jsem spatřil mnohé známé katolíky, ale i jiné křesťany a určitě mezi nimi byli i „nevěřící“. Všechny ale spojovalo konkrétně realizované přesvědčení, že lidskou povinností, ale i darem je možnost pomáhat těm, kteří to potřebují.

Karel Ženíšek

Vzpomínka na P. Stanislava Juřika, OFM

(* 18. 9. 1909, † 26. 4. 2005)

Pokaždé za svého dvojího pobytu v našem městě putoval do vězení. Poprvé po roce 1948, podruhé koncem 60. let, kdy se vrátil na krátký čas nezlomen vězením, s velkou dávkou laskavého humoru, aby v letech normalizace opět putoval na Bory. Svým charismatem dokázal lidsky oslovit i hledající a nevěřící, takže se stali spolu s bratrem Jiřím Mazancem (bývalým PTP) osobami pro režim nežádoucími.

Pod rouškou přípravy na manželství nastrčili na otce Stanislava pár mladých „fízlů“.

Otce Stanislava znali moji rodiče, kteří zpívali ve františkánském chrámovém sboru, ještě před rokem 1948. Jeho návrat nadšeně uvítala moje maminka, její nadšení jsem však nesdílela, od svých 16 let jsem nechtěla mít s církví nic společného. K setkání nakonec došlo. Hluboká lidskost otce Stanislava spolu s vědomím, čím vším prošel, mne naprosto „odrovnaly“. Získal si mou naprostou důvěru. Upřímně jsem se mu vyznala, že víru nemám s obavami, že ztratím někoho lidsky blízkého. Jeho reakci si dodnes pamatuji: „tož, cerko, to nevadí, stejně jsi naša a máme tě rádi“. Pochopil, že nejsem zralá pro návrat k víře, že mé zklamání z církve je hluboké a nemá smysl mne lámat. Zůstal mezi námi otevřený a krásný přátelský vztah i na dálku a na léta. Myslím, že to byl první krůček na cestu, na kterou jsem se vydala, také k jeho radosti, až po dlouhých dvaceti letech. Bohu díky!

Jana Benešová

Modlitba za rodiny a duchovní užitek

Pane, otevři naše srdce a pomoz nám objevit tvou přítomnost v našich rodinách.

Ty věrně plníš, co jsi slíbil, a jsi všude tam,

kde i malé společenství se schází ve tvém jménu.

Buduj a posiluj jednotu našich vztahů, obnovuj nás svým Svatým Duchem a proměň naše rodiny ve svatyně života a lásky.

Kéž se do nich neustále přelévá tvůj Život a láska pravá, věčná a nekonečná, z jediného Zdroje, kterým jsi Ty sám.

Dej, at' všichni a každý z nás se staneme spolehlivými nástroji tohoto Božího díla.

Ohlédnutí

• Farní dovolená v Chudenicích 2005

Zámek Lázeň v okolí Chudenic nás přivítal uprostřed staletých stromů zámeckého parku. Našich šestnáct rodinek vyhledalo své pokoje a zabydlelo tuto rezidenci s úžasem v očích, to při pohledu na trofeje vystavené po chodbách. Úžas pravda trochu potemněl, když se stal běžným koloritem pravidelný výpadek proudu a světél po zapnutí rychlovarné konvice. Nás ovšem do těchto míst více táhla duchovní obnova pro manžele a společné soužití než věci pozemské.

Tuto obnovu týkající se zmatení jazyků v našich rodinách (při němž muž mluví jiným jazykem lásky než jeho žena) jsme absolvovali ve dvou půldenních sezeních. Pokud mohu mluvit za nás, byl jsem nadšen — jelikož mi byl nastíněn zcela jiný pohled na kořen občasného nedorozumění mezi mužem a ženou. Taktéž jsem uvítal radu zaměřit se po zbytek pobytu na jednu jedinou věc — krásnou a potřebnou pro svého partnera, a tu se snažit uskutečňovat v naší komunikaci.

Celý pobyt jako červená nit provázelo stále slavení mše svaté bratrem Lukášem pod staletou lípou. A tak se stalo, že mezi těmi laslavými staletými zelenými bratry, kterým říkáme lípy a duby, stál v Lásce Boží i jeden bratr hnědý.

Obrovské díky patří celé „Smečce“ (Míše, Stázce, Verče, Pavlíkovi, Brabimu, Kačce a Smíškovi) za to, že s tak velkým nasazením hlídala všechny naše ratolesti. Což ve skutečnosti znamenalo, že sotva se slunko vyhouplo nad obzor, hned hýřili roztodivnými hrami a bylo možno je spatřit, kterak obklopeni haldou dětí a tlačice několik kočárků mizí v zátočinách tohoto podivuhodně krásného kraje. A aby toho nebylo málo i po slunce západu hlídali na chodbách spánek dětí, ne nepodobní

Andělům strážným. Vždy, když jsem je sledoval, jako bych přímo cítil láskyplnou a ochraňující ruku Otcovu.

Tak mnoho mne učili beze slov.

Zkrátka:

V chudenickém zámku Lázeň vládla týden Boží bázeň, z lochoťínské farnosti, k naší velké radosti, malí i ti dospělí dobře jsme se pomněli.

všichni Verněři

P.S. Poděkování Jakoubkům, že to pro nás celé zorganizovali.

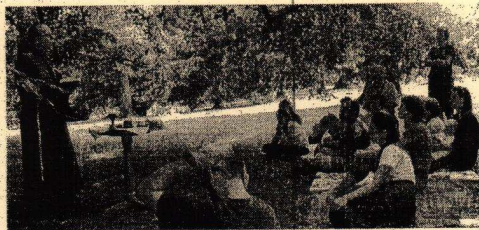
• Námořní zahradní slavnost

se konala letos ve středu 29. června na svátek sv. Petra a Pavla. I z toho důvodu předcházela důkladná a náležitá příprava každého dle svých sil a schopností. Je známo, že například sv. František z Assisi se na znamení úcty a lásky k těmto dvěma apoštolům modlil a postil 40 dní.

Začínalo se již tradičně v 17³⁰ v našem farním kostele na Roudné. Slavnou mši svatou celebrou milý bratr Jeroným OFM. Pak pokračovala slavnost v námořním stylu na zahradě u Domečku. Kdo chtěl, mohl přijít i v dobovém kostýmu třeba ryby nebo chobotnice — ve svobodě.

Naši svatí přímlovci a pomocníci v nebi (všichni svatí) se postarali o skvělé počasí, piráti byli mírumilovní a plní lásky jako svatý Pavel, mezi všemi mořskými živočichy a bytostmi vládł pokoj, dobré jídlo a hudba, vtipné scénky ze života na moři, a pokud přece jen mezi tím vším dobrem zůstala v srdci touha nejen po tichu, v kapli ve svatostánku čekal Ten — od Něho, skrze Něho a pro Něho to vlastně všechno bylo.

S námořnickým pozdravem AHOJ!

Zdenka a Zdenička

MĚSTEČKO
WEST WOOD

MILEVO 2005

15.000 100000

Four horizontal lines for an address, followed by a grid of six small squares for a postage meter or barcode.

Diecézní pout do Teplé 2. - 3. září 05

Nebylo moc času, bratři se vrátili z Polska a hned tu byla diecézní pout', narychlo se domluvilo, společná pout' na kole. Sraz byl v 15h. u Pavilonku. Ne že by nás bylo zrovna hodně, celkem tři jezdcí. Stojí za to je jmenovitě napsat pro budoucí generace, aby byli na ně hrdí. Začnu od nejmladšího Michal Šlajz, Kamil Weber, a br. Didak, jako doprovod „automobilový“ Růža a Pepa.

Celou cestu udával tempo Michal a my jsme mu moc nestačili, ale vždycky na nás počkal. Jeli jsme po vedlejších cestách. 58km jsme ujeli za tři hodiny a průměrná rychlost 20km za 1hod. No musím přiznat, že jsem měl dost a to nás čekala mše sv. s otcem Biskupem. Po ní byla večeře a adorace a tím byl zakončen před půlnocí páteční večer.

Sobota ráno, snídaně, společný růženec, vycházka na premonstrátský hřbitov a mše sv, které předsedal nuncius Diégo Ital. Odpolední program byl rozdělen na skupiny děti, mládež, dospělí, každý si mohl vybrat co se mu zamlouvalo. Naši chlapci šli na prohlídku, zcela soukromou, klášterního podzemí a náhodou se objevili až na půdě, pochopitelně jim program utekl, ale oni byli plní zážitků, myslím že nelitovali.

Cesta zpátky byla již autem, nenašel se už nikdo kdo by si troufal jet na kole. Shodli jsme se, že pout' byla skvělá a moc se nám líbila.

11. září.05 nás **navštívil otec biskup František** a sloužil nedělní mše sv. v Pavilonku. Původně jsme domluvili jen devátou, ale on chtěl pozdravit všechny naše farníky, a tak je překvapil i na jedenácté. Mluvil moc pěkně o odpuštění.

16. září 05 Řeholníci vypráví o své práci o svém povolání v Plasích v bývalém klášteře cisterciáků.

1.října byla celodenní **farní rada v Holostřevch**. Kde jsme mluvili o vizi farnosti bylo to pěkné setkání. Myslím, že jsme byli zase o trochu více vztaženi do farnosti, a já jsem si opět ověřil, jak moc lidem záleží na naší farnosti a na jejím životě. Mnoho lidí spojilo svůj život se životem farnosti. Chtěli jsme si udělat i společnou vycházku, ale déšť nám v tomto úmyslu zabránil.

3. října jsme se již tradičně setkali v kostele na Roudné při vzpomínce na smrt, **přechod sv. Františka** k Pánu. Na zemi ležel hábit, v místech Kristových ran hořeli červené svíčky, na připomínku Františkova spodobnění s Kristem. Přečetli jsme úryvek o smrti sv. Františka a smutku jeho bratří, kteří plakali, že je jejich otec opustil a zanechal samotné. Slavnost našeho Otce zakladatele jsme slavili v kostele Nanebevzetí Panny Marie u františkánů spolu s dominikány. Připadá mi, že tato slavnost není slavností celé naší farnosti, jakoby nevnímali sv. Františka o nic více jako další velké světce. Možná je to i tím, že málo svědčíme a mluvíme o sv. Františku. Celá slavnost okolo oltáře byla prodloužena díky terciářům a jich štědrosti ke stolu a pokrmu pro tělo.

14-15. října Byla v Domečku **duchovní obnova pro ženy**. Začínala již v pátek večer adorací a úvodním slovem p Mira Martiše. Téma bylo Maria jako žena. Asi šest žen přes všechno nepohodlí spalo v Domečku a měli soukromou celonoční adoraci. Účastnic bylo 25. Veliký dík patří Aniče Šlajzů a Jarce Straků, které připravil a vyzdobili, velice mile, celý

41

Domeček. Sobotní odpoledne byla křížová cesta na Roudné na hřbitově a mši svatou jsme měli v kostele Všech svatých. Program končil v Domečku společnou inventurou o tom co jsme prožili. P Martiš nám nakonec požehnal misijním křížem a rozeslal nás, abychom vyšli s Pánem.

1. listopadu je **slavnost Všech svatých** s tentokráté přijal naše pozvání p Emil Soukup. Pro děti začal již program v 16h tentokráté jich přišlo okolo 30 a hry si pro děti připravili spolčáci – Ostrůvek. Hudba byla skvělá jen trochu děti vyváděli, já jsem měl strach, co na to bude říkat p Emil – takový hluk a rámus, ale on si pochvaloval živost dětí a měl z nich upřímnou radost a také své kázání obrátil k dětem. Má obava byla zbytečná, ale stejně si myslím, že tam byl randál.

4-6. listopadu 05 Hřešihlavy. **Setkání skautských animátorů**, tentokráté byli přítomní i ti začínající jako Josef Váně, Marin Těthal, Honza Boček, Sabča, Severka, Sojka, Eliška, Žabka... Páteční večer byla inventura družinek, jak se mají, co potřebují, jak jim to jde atd... Sobotní dopoledne jsme měli technické věci a povídání. Oběd připravila Verča a my jsme si pochutnali a to jsme ještě neušili co bude večer – večere super Džodžik ji v tom velice pomáhal. Odpoledne byla vycházka k řece Berounce, kde kluci naházeli pár kamenů do řeky a pak jsem se vydali zpátky. Večere super, super, velice slavnostní několik chodů, dostalo se nám i víno.

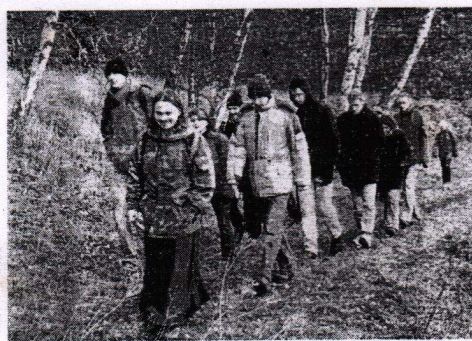
Po večeri bylo moje povídání o službě a hned na to jsme se podívali na film Misie, kde se také výrazně svědčí o službě. O půl noci jsme šli do kostela a tam animátoři přijali pověření ke službě. Pak ti starší šli spát a mladí si ve spacácích povídali až do 4.30h Ráno mše svatá v kostel, kde jsme vyplašili velikou sovu, která si prorazila cestu skrz okenní tabule a uletěla ven.

6-11. listopadu 05 **Velehrad duchovní cvičení bratří**. V Plzni nás zaskočil br. Jeroným. Duchovní cvičení vedl p Vojtěch Kodet, účastníků bylo okolo 80 kněží, tak nás zaujali, že jsme se hned po skončení přihlásili na příští rok. Krásné bylo podzimní počasí a vycházky do lesa. Br. Bartoloměj po skončení se zastavil u maminky ve Starém městě, Didak se na jednu noc otočil v Olomouci u rodičů.

Kristus Král – Prusiny Sraz v 9.00h na návsi v Černicích, Účastníků bylo 35, na začátku cesty dostali obálku s citáty z písma, které cestou mohli rozjímat, od poloviny cesty byla společná modlitba křížové cesty. Krajina byla pocukrovaná sněhem a byla zima, mnozí se těšili do tepla fary. Po příchodu jsme dostali již tradičně teplé párky s chlebem, čaj či kafe. Odpolední program bylo možné jít ke svátosti smíření, navštívit kapli s vystavenou eucharistií, dostali pro své povzbuzení číst z Janova evangelia 14-17 kapitoly a slova, která na mě zapůsobí si napsat na papír na cestu domů.

Mše svatá tentokráté nebyla v kostele, protože jsem neměli klíče od kostela, a tak jsme slavili mši svatou v kapli. Společná reflexe byla povzbudivá. Mnozí chválili křížovou cestu, jiní silentium odcházeli jsme vnitřně posílnění.

- V sobotu 19. listopadu jsme již tradičně putovali za Kristem Králem na Prusiny.

Jemnice

Památná lípa u kostela sv. Víta

Vydalo město Jemnice
při příležitosti 550 let založení kláštera sv. Víta v Jemnici
Tento projekt je spolufinancován EU

Text: Jana Jánková s využitím Encyklopedie moravských a slezských klášterů, Libri 2005,
jazyková úprava: Mgr. Marie Laučíková, překlad: Mgr. Ervín Reegen, fotografie: Jan Sucharda

Kostel sv. Víta v Jemnici

**550 let založení kláštera
sv. Víta v Jemnici**

všichni. Nejdříve jsme se motoráčkem nechali zavézt do nedalekých Potůček, odkud naše cesta vedla na Červenou Lišku, která nás však překvapila zamčenými dveřmi. Nedalo se nic dělat a po menším obcerstvení jsme se vydali na Mítov a Mílovskou spojku na Háje, kde jsme na břehu říčky Černá složili k odpočinku svoje uvadlá těla. Říčka zde vytváří překrásné zákoutí, které samo vyzvalo k prožití mše svaté. I ohromně velký balvan svou roynou plochou nabídl Didakovi místo pro kamenný oltář. I když voda nebyla zrovna moc teplá, všichni ji využili ke svému osvětlení a mládežníci hbitě postavili i malou kamennou hráz. Po podrobnějším prostudování celé naší trasy v klidu domova, jsem podle starších mapových podkladů zjistil, že toto místo nese název Boží Požehnaní. Opravdu nám zde bylo velice dobře, ale ještě nás čekala namáhavá cesta zpět do Horní Blatné přes Bludnou a Blatenský vrch. Mnozí jsme s otevřenou náručí uvítali otevřenou hospůdku „U Medvěda“ a více než chutná večere nás zlákal vychlazené pivočko. Ani únava po dlouhé chůzi a celodenním sluníčku nás však neodra-

dila, abychom ani tento den nevynechali náš tradiční podvečerní „volejbálek“, po kterém vždy následoval večerní (noční) rozbor našich zážitků a duchovní výživa pod vedením bratra Didaka, při které jsme se mohli zastavit a zamyslet nad slavným dílem malíře H. Rembrandta — „Návrat ztraceného syna“. Vrcholem však byla jeho čtvrté noční hra pro dospělé, o které píší hned na začátku. Připomněla nám, že opravdu „OSUD“ je k nám jednou takový a po druhé zase jiný a že i celá ta naše rodinná dovolená byla v rukách Božích — počasi se nám opravdu vydařilo, duchovně se o nás krásně staral bratr Didak.

Naším ratolestem se věnovala Amáta se svým společenstvím Klubkem. Celý týden putovali společně s dětmi po dobrodružných cestách a pomáhali Amerigovi Kolombovi na jeho nebezpečných výpravách. Za naše plně a spokojené žaludky děkujeme paní kuchařce Mařence. Myslím si, že toto byla jedna z těch nejpovednějších společných dovolených, že jsme si ji opravdu „plně“ prožili a za to děkujeme Pánu.

Míša Štembera

FARNOST PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ

Jiráskovo nám. 30
tel. 377 241 660, e-mail: plzen@op.cz

INFORMACE

• Farní kancelář

Po 14⁰⁰-16⁰⁰
St 9⁰⁰-11⁰⁰ 14⁰⁰-16⁰⁰
Pá 9⁰⁰-11⁰⁰

• Knihovna sv. Tomáše

Akvinského
Po 14⁰⁰-16⁰⁰
St 9⁰⁰-11⁰⁰ 14⁰⁰-17³⁰
Čt 14⁰⁰-17³⁰

• Pravidelné bohoslužby u PMR

Ne	7 ³⁰	9 ⁰⁰ ₀₃	10 ³⁰ ₀₀	18 ⁰⁰
Po	16 ⁰⁰ ₀₀	18 ⁰⁰		
Út-Pá	7 ⁰⁰	18 ⁰⁰		
So	8 ⁰⁰ ₀₀	18 ⁰⁰ ₀₀		

(L) první neděle v měsíci: latinská
(D) první a třetí neděle v měsíci: mše sv. s dětmi v kapli
(H) Mše sv. v Hospici sv. Lazara na Guldenově ulici

Pokud se chcete duchovní obnovy zúčastnit, prosíme, přihlašte se telefonicky na č. 377 521 123 (Domeček, bratři františkáni), abychom mohli připravit obcerstvení a oběd. Děkujeme.

• 21.-23. října — setkání animátorů mládeže v Plasích.

• čtvrtek 27. října — „Večer chval“ v Holostřevěch — 20⁰⁰ hod.

• úterý 1. listopadu — Slavnost všech svatých na Roudně. Od 16⁰⁰ hod. program pro děti, v 17³⁰ hod. poutní mše sv.

• středa 2. listopadu — Památka všech věrných zemřelých. Mše sv. v kapli sv. Vojtěcha na boleveckém hřbitově.

• čtvrtek 3. listopadu — první čtvrtek v měsíci — mše sv. ve farním bytě na Vinicích v 18⁰⁰ hod. Možnost svátosti smíření od 17⁰⁰ hod.

• Otevíráme dvouletou přípravu k prvnímu svatému přijímání pro děti 1. a 2. tříd. Setkání je každou středu ve 14³⁰ hod. v Domečku, Komenského 17.

• Příležitost přistoupit ke svátosti smíření je každé úterý od 16⁰⁰ do 17³⁰ hod. v Domečku. Též je možnost domluvit si svátost smíření individuálně.

• V kapli ve farním bytě na Vinicích je možnost individuální adorace vždy v úterý a ve středu od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.

• Eucharistická adorace v Domečku — každé úterý od 19⁰⁰ do 20⁰⁰ hod.

• Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod. v Domečku. Je možno se účastnit s malými i nejmenšími dětmi.

„... v něho jsme složili svou naději,
že nás vždy znovu vysvobodí,
když i vy nám budete nápomocni
svými modlitbami...“ 2 Kor 1,11

Členové modlitebních společenství, která se scházejí pravidelně každý týden u paní Marušky Ventové, nabízejí možnost přímluvných modliteb.

Tato společenství cítí povolání svými modlitbami sloužit všem potřebným: „Chceme děkovat, prosit a sdílet s ostatními svoje radosti a starosti“. Vaše prosby zůstanou samozřejmě jen mezi námi a Pánem Bohem.

Pocitujete-li potřebu přímluvy, můžete zaslat SMS na č. 736 779 178 pi Marušce Ventové.

„Modlitba je služba lásky.
Do služby povolává Pán.“

Ohlédnutí

• RODINNÁ DOVOLENÁ V HORNÍ BLATNÉ

Noční tmou se pomalu pohybuje několik postav, všichni s podivem drží zapálenou svíci a obezřetně se rozhlízejí, jako by něco-nebo někoho hledali. Ze tmy se pomalu vynořuje bílý přízrak, všechny postavy zůstanou jako zmražené, jen jeden včas nezadržel svůj pohyb a přízrak má již zase svoji další oběť. Nekompromisně sfoukne svíci a rozvážným krokem pokračuje nepravdělně po prostorách kostela dále. Ostatní postavy se opět dají do pohybu a spěchají na pomoc zhasnuté oběti, aby ji vysvobodili. Toto není žádná hororová povídka, ale jen hra na Osud, která byla součástí letošního pobytu na farní rodinné dovolené v překrásném prostředí Krušných hor v Horní Blatné.

Jako již tradičně se rodiny začaly sjíždět v sobotu po poledni a jak jsem později zjistil, všichni plní obav, jaké nás bude čekat počasí. Slunečné nedělní odpoledně v nás probudilo velkou chuť vyrazit do přírody, a proto mnozí navštívili nedaleký Blatnánek nebo Strašidla.

Na středu jsme si však naplánovali celodenní výlet, kterého se zúčastnili opravdu

- 7.–11. listopadu — naši bratři františkáni odjíždějí na duchovní cvičení na Velehrad. Zastupovat je bude bratr Jeroným.
- neděle 13. listopadu — Povídání na téma „Normalizace“ od 19⁰⁰ hod. v Domečku. Vývoj po roce 1968, časově zhruba po Chartu 77 — cca 2 hod. Fotky, dobové plakáty, zvukové ukázky, dobový tisk. Večer připravili Beňo a Elva.
- 16.–17. listopadu — Promítání u kamen v Holostřevcích. Dobré filmy, milá společnost, svařák a teplo od kamen.
- sobota 19. listopadu — pouť Krista Krále na Prusíně. Sraz na konečné trolejbusu č. 13 v Černicích v 9⁰⁰ hod. Cestou mlčení, rozjímání, modlitba, křížová cesta. Na Prusínách možnost svátosti smíření, adorace, mše svatá.
Tato pouť je svým charakterem vhodná pro mládež a dospělé, ne pro děti.
Prosíme poutníky, aby si s sebou vzali přezůvky.
Po ukončení je zajištěn odvoz zpět do Plzně.
- úterý 22. listopadu — setkání farní rady v 20¹⁵ hod. v Domečku
- pátek 25. listopadu — Večer chval v Holostřevcích od 20. hod.
- 25.–26. listopadu — setkání animátorů v Holostřevcích.
- neděle 27. listopadu — požehnání všem služebníkům naší farnosti při mši sv. v 9⁰⁰ hod.
- pondělí 5. prosince — návštěva sv. Mikuláše s nadílkou v Pavilonku.
- čtvrtek 1. prosince — první čtvrtek v měsíci — mše sv. ve farním bytě na Vinicích v 18⁰⁰ hod. Možnost svátosti smíření od 17⁰⁰ hod.
- Otevíráme dvouletou přípravu k prvnímu svatému přijímání pro děti 1. a 2.

tríd. Setkání je každou středu ve 14³⁰ hod. v Domečku, Komenského 17.

- Příležitost přistoupit ke svátosti smíření je každé úterý od 16⁰⁰ do 17³⁰ hod. v Domečku. Též je možnost domluvit si svátost smíření individuálně.
- V kapli ve farním bytě na Vinicích je možnost individuální adorace vždy v úterý a ve středu od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.
- Eucharistická adorace v Domečku — každé úterý od 19⁰⁰ do 20⁰⁰ hod.
- Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod. v Domečku. Je možno se účastnit s malými i nejmenšími dětmi.

„... v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí, když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami...“ 2 Kor 1,11

Členové modlitebních společenství, která se scházejí pravidelně každý týden u paní Marušky Ventové, nabízejí možnost přímluvných modliteb.

Tato společenství cítí povolání svými modlitbami sloužit všem potřebným: „Chceme děkovat, prosit a sdílet s ostatními svoje radosti a starosti“. Vaše prosby zůstanou samozřejmě jen mezi námi a Pánem Bohem.

Pocítujete-li potřebu přímluvy, můžete zaslat SMS na č. 736 779 178 pí Maruše Ventové.

„Modlitba je služba lásky.
Do služby povolává Pán.“

Ohlédnutí

- Slavné sliby bratra Junipera OFM spojené s prohlídkou Prahy

Je sobotní ráno a asi dvacet lidiček postává na plzeňském vlakovém nádraží. Bratři františkáni pro nás uspořádali výlet do Prahy. Liberecký bratr Juniper dnes v kostele Panny Marie Sněžné složí

11

slavné sliby a my při této jeho životní události ne chceme chybět. Vždyť Juniper nám bílí Paviloněk a skauti ho znají z táborů, které už několik let navštěvuje.

Kolem půl jedenácté je kostel již naplněn a všichni čekají na začátek mše. Hned v úvodu připomíná bratr provinciál Vianney dnešní svátek „Vtisknutí stigmat našemu sv. otci Františkovi“. Bratři Juniperovi zdůrazňují, že je Pánem vyvolený. On slibuje, že bude celý život následovat Krista a žít podle evangelia v chudobě, čistotě a poslušnosti. Ať mu Pán žehná! Po mši jsme zvaní do refektáře na výtečný guláš.

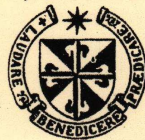
Odpoledne si prohlížíme výstavu o Tibetu a bl. Odorikovi z Pordenone (1265–1331), františkánském knězi, který strávil 17 let na misích v Číně. Protože se dost rozprálo, pozval nás bratr Didak na kávu a meloun do kláštera. Po příjemném posezení nás provádí po kostele, kapli 14 pražských mučedníků a klášterní zahradě s tisem, který sázel sám Karel IV. Na jednom kmění je socha Panny Marie.

Z kláštera jdeme procházku na Staroměstské náměstí a přes Ungelt do kostela sv. Jakuba, který je po katedrále nejdelší v Praze, a kolem Prašné brány se ubíráme k vlaku, jež nás odváží do Plzně. S krásnými zážitky se rozcházíme domů. Moc děkujeme za krásný výlet, bratři františkáni!

Jirka Fricěk

• Národní Svatováclavská pouť, Praha

Na svátek sv. Václava jsme se rozhodli podniknout pouť k jeho hrobu v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha — v rámci národní Svatováclavské pouti.

FARNOST PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ
Jiráskovo nám. 30
tel. 377 241 660, e-mail: plzen@op.cz

INFORMACE

• Farní kancelář

Po 14⁰⁰–16⁰⁰
St 9⁰⁰–11⁰⁰ 14⁰⁰–16⁰⁰
Pá 9⁰⁰–11⁰⁰

• Knihovna sv. Tomáše Akvinského

Po 14⁰⁰–16⁰⁰
St 9⁰⁰–11⁰⁰ 14⁰⁰–17³⁰
Čt 14⁰⁰–17³⁰

12

Z plzeňského nádraží vyjžděli sice pouze dva poutníci, ale to nevedilo. V Praze se připojili další tři poutníci, a tak jsme se již pospolu za příjemného volání zvonů svatovítských přidali do zástupu poutníků směřujících do nejnvýznamnějšího z našich chrámů.

Obestřelo nás posvátné ticho katedrály, která se plnila poutníky ducha... nikoli turisty s fotoaparáty. Bylo krásné ji tak vidět, byla jak nevěsta oděná pro svého Ženicha — Pána Boha samého... tak čistá — přijímala nás do své tiché náruče.

Poutní mše svatá byla nádherná. Po silných čteních z Písma sv. následovalo skvělé kázání o životě a duchovní síle sv. Václava — knížete všech Čechů (bohužel, nezjistil jsem, kdo z kněží nám tak moudře posloužil). Celou liturgii doprovázela nádherná hudba linoucí se z kůru nad našimi hlavami... obzvláště slétnové sólo barokní skladby, znějící zšeřelou katedrálou, bylo povznášející.

Tajemství Boží, jež popsat nelze, nás obklopovalo.

Po skončení mše byla poutníkům otevřena svatováclavská kaple — kde se poutníci již v tichu svých srdcí pomodlili u hrobu knížete — věčného dědice české země. Zde, obklopeni polodrahokamy, došla naše pouť svého meditativního ukončení. Bylo to krásné.

Poté nás Pán trochu provcoval z tělocviku, když jsme se pokoušeli chytit vlak do Plzně, aby nám ho pak přistavil přesně ve chvíli, když jsme uřícení vystupovali na perón (vlak měl totiž 10 min. zpoždění — díky Bohu). *Verneři a frant. spolčo*

44 - 17. září 2005

Slavné sliby bratra Junipera OFM spojené s prohlídkou Prahy

Je sobotní ráno a asi dvacet lidíček postává na plzeňském vlakovém nádraží. Bratři františkáni pro nás uspořádali výlet do Prahy. Liberecký bratr Juniper dnes v kostele Panny Marie Snežné složí slavné sliby a my při této jeho životní události nechceme chybět. Vždyť Juniper nám bilil Pavilonek a skauti ho znají z táborů, které už několik let navštěvuje.

Kolem půl jedenácté je kostel již naplněn a všichni čekají na začátek mše. Hned v úvodu připomíná bratr provinciál Vianney dnešní svátek Vtisknutí stigmat našemu sv. Otcí Františkovi. Bratřovi Juniperovi zdůrazňuje, že je Pánem vyvolený. On slibuje, že bude celý život následovat Krista a žít podle evangelia v chudobě, čistotě a poslušnosti. Ať mu Pán žehná! Po mši jsme zvaní do refektáře na výtečný guláš.

Odpoledne si prohlídíme výstavu o Tibetu a bl. Odorikovi z Pordenone (1265-1331), františkánském knězi, který strávil 17 let na misiích v Číně. Protože se dost rozpršelo, pozval nás

bratr Didak na kávu a meloun do kláštera. Po příjemném posezení nás provádí po kostele, kapli 14 pražských mučedníků a klášterní zahradě s tisem, který sázel sám Karel IV. Na jednom kmeni je socha Panny Marie.

Z kláštera jdeme procházkou na Staroměstské náměstí a přes Ungelt do kostela sv. Jakuba, který je po katedrále nejdelší v Praze, a kolem Prašné brány se ubíráme k vlaku, jež nás odváží do Plzně. S krásnými zážitky se rozcházíme domů. Moc děkujeme za krásný výlet, bratři františkáni!

J. FRIČEK

EXHIBITION TIBET

Po stopách Odorika z Pordenone

1328

1954

18. 8. – 18. 9. 2005 Otevírací doba: 10–18 hod. mimo Po
Ambit kláštera u Panny Marie Sněžné, Praha 1, Jungmannovo nám. 18

Studenti slyšeli, co je to řehole

Řeholníci vysvětlovali v Plasích studentům a dalším zájemcům význam svých společenství

Zástupci řeholních společenství, která působí v České republice, se včera sešli v Plasích, aby studenty a další zájemce seznámili s historií a významem řeholního života. Životu v některém z řádů dává u nás přednost zhruba dva tisíce mužů a šest tisíc žen.

Plasy - „Začátky řeholního života jsou spojeny s dějinami církve. Už na začátku její historie se našli věřící, kteří odcházeli do pouště, kde žili asketickým životem. Nechtěli být ničím rozptylováni a jejich cílem bylo žít jen ve víře,“ prohlásil Ladislav Urban ze sdružení Plaská lilie, které setkání pomáhalo zorganizovat.

Právě v poušti lze prý nalézt začátky mnišství. „Postupně se oddělily dvě skupiny. Poustevníci, kteří žili bez pevných struktur. A pak společenství, která naopak žila společným životem podle pravidel - řehole,“ vysvětlila Radka Lomičková ze sdružení Plaská lilie.

Členy řádů se stali lidé, kteří se chtěli více odevzdat Bohu. Zároveň přijímali i další poslání. „Například tady v Plasích pomohli cisterciáci zúrodnit a obdělávat půdu. Jinde další řeholníci zakládali školy, pomáhali nemocným, chudým nebo bezbranným,“ připomněl Ladislav Urban.

Nejhorším obdobím pro církve v Čechách, ale především pro členy jednotlivých řádů, byla padesátá léta minulého století. „V rámci akce K - kláštery - byly politickým rozhodnutím zrušeny všechny kláštery a řádovým členům byla zakázána jejich činnost. Výjimkou byly některé řádové sestry, které nastoupily do nemocnic a sociálních ústavů,“ uvedla Radka Lomičková.

PŘICHÁZÍ PŘEDNÁŠEJÍCÍ. Zástupci jednotlivých řeholních řádů se střídali u řečnického pultu a vysvětlovali lidem historii i poslání svých společenství.

FOTO: MAFA - DANIEL BERAN

Početným řádem jsou v současné době v regionu i celé České republice premonstráti, kteří se v minulosti věnovali především vzdělávání. „Mnoho našich členů působilo jako učitelé, starali se o knihovnu, dnes jsou to především kněží na farách,“ řekl na přednášce otec

Reginald z premonstrátského kláštera v Teplé.

„Jsme připraveni nabídnout lidem duchovní rozměr. Soustředíme činnost na mládež, docházíme do nemocnic, pomáháme v zařízeních určených pro starší lidi,“ doplnil františkán bratr Didak.

Podle tradičního dělení se řeholní instituce rozlišují na mužské a ženské. Tyto skupiny se dále člení na mužské řády vzniklé do 16. století, například trapisté, křížovníci s červenou hvězdou, dominikáni, templáři nebo jezuité a mužské kongregace a společnosti založené po

16. století - salesiáni, redemptoristé a další.

Ženské řeholní instituce se rozdělují na řády, pro které je charakteristické přísné dodržování klauzury a modliteb, a na kongregace, věnující se například práci ve školství a zdravotnictví.

IVA HOSMANOVÁ

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

BRATŘI BARTOLOMĚJ, DIDAK,
LUKÁŠ

Delehrad

6 - 11. listopadu 2005

Exercicie pro kněze

Velehrad 6.11. - 11.11.2005

P.Vojtěch Kodet Ocarm pokoj č. 16

Denní program:

Neděle:

18,00 – večeře

20,00 – úvodní přednáška v kapli

Pondělí – čtvrtek:

7,00 – osobní modlitba

7,45 – ranní chvály

8,00 – snídaně

9,00 – 1. přednáška

11,00 – mše sv.

12,00 – oběd

14,00 – 16,00 výstav eucharistie s možností adorace v kapli

16,00 – 2. přednáška

17,45 – večerní chvály

18,00 – večeře

20,00 – večerní zamyšlení v kapli

Pátek:

7,00 – mše sv. (závěr exercicií)

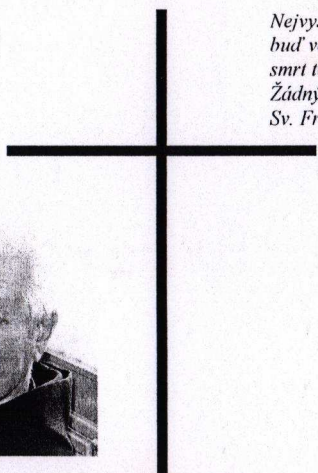
8,00 – snídaně a rozjezd

27. listopadu neděle: Při deváté mši svaté bratr Didak pověřoval a uděloval požehnání všem služebníkům ve farnosti animátorům dětí, skatů, mládeže, farní a ekonomické radě, i těm kteří slouží starým a nemocným lidem, muzikantům... a nakonec jsme s br. Lukášem poklekli a prosili o přímluvnou modlitbu celé farní společnosti.

Zavázali se ke službě modlitby ostatní farníci, kteří nemají službu ve farnosti, slíbili, že se budou modlit za služebníky a tak podpírat jejich ruce.

1. prosince: jsme pohřbili našeho bratra Ráfka. Který sloužil nejprve na Velehradě, nemocným a postiženým lidem a postupem času se stával sám pacientem.

Mše svatá byla v bazilice na Velehradě. Ostatky byli převezeny na hřbitov do Starého města, kde Tonda koupil nový hrob, ve středu hřbitova u kříže. Sešlo se mnoho bratří, loučení bylo velmi skromné a tím samým krásné a prosté. Po pohřbu jsme se sešli u bratří v klášteře, kde jsme posílili bratra tělo a vydali se na zpáteční cestu. Z Plzně jsme jeli všichni Didak, Lukáš a Bartoloměj a vzali jsme bratry z Prahy do mikrobusu.

*Nejvyšší králi Pane můj,
buď veleben za naši sestru
smrt tělesnou.
Žádný člověk živý jí neunikne.
Sv. František*

24. listopadu 2005 ještě v noci
odvolal Pán z tohoto světa našeho bratra

Rafaela Karla Písaře OFM

řeholního bratra z řádu Menších bratří - františkánů
Zesnul ve věku 85 let.

Opravdovostí svého lidského i řeholního života a svou radostností
vydal svým bratřím a přátelům svědectví oddanosti Bohu.

Zesnulého svěříme Božimu Milosrdenství Eucharistickou obětí
slavenou ve velehradské basilice ve čtvrtek 1. prosince v 11 hod.
Odtud bude jeho tělo převezeno na hřbitov do Starého Města
a tam bude uloženo do hrobu bratří

Bratři a sestry

Přátelé z Vincentina

4.prosince jsem byl pozván na slavnostní oběd k Sašce Novákové, která přijala křest v Pavilonku 18. září při deváté mši svaté. Bylo to krásné setkání nejen s ní, ale i s její rodinou.

4. prosince nám bratři Bonaventura, Jakub a další poutník Jiří Friček vyprávěli o svém putování do Santiaga Compostely (1 měsíc putování a ušli okolo 500km) doprovázené promítáním fotek. V Domečku se sešlo okolo 15 pozorných posluchačů.

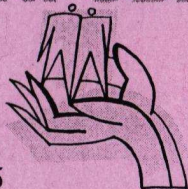
9 -11. prosince byla duchovní obnova mládeže, tentokrát jsme měli dvě skupiny. Ta starší byla ve Starém Sedlišti na faře, která je velice luxusně vybavena. Tuto skupinku asi dvaceti mladých lidí vedl Elva a dobrý sekundant byl br. Lukáš, a téma bylo „úvod do křesťanské kontemplace“. Tato skupina pracovala velmi mnoho s tichem a hledala Boha v sobě samém. Co vím ze zpráv od účastníků, bylo to dosti náročné a neobvyklé. Neumíme žít v tichu a v něm hledat Boha. Všude kolem nás je rušno a neklid a pro mnohé je ticho jako něco rušivé.

Druhá skupina mladých byla v Holostřevěch. Téma bylo „vryl jsem si tě do dlaní“ tyto mladé vedli Mišutka, Stáska, Mája, Martin a Didi. Mladých bylo okolo dvaceti ve věku od 14 do 17let. I tito mladí si při závěrečné reflexi si posteskli, že bylo mnoho ticha, podle mě tam žádné, ale nebylo. Začali jsme naši obnovu modlitbou růžence v kostele i přes velikou zimu (růženec světla). Přes den byly také nějaké aktivity, výtvarné i písemné, hodně se diskutovalo se tématy rolí ve společnosti a je-li možno se z těchto rolí posunout do jiných...

Nejsilnější zážitek však byla sobotní modlitba před františkánským křížem. Před ním hořelo několik svíci, stále se hrálo na kytaru a zpívalo, mladí si moli vzít svíci a přijít za kýmkoliv a poprosit o modlitbu. Orant si vezme svíci položil svou ruku na rameno příchozího a modlí se v tichu za něj, pak mu vrátí svíci a on se vrátí na své místo. Zakusili jsme co je to přímluvná modlitba.

Naši duchovní obnovu jsme zakončili společnou mší svatou v kostele sv. Mikuláše v Holostřevěch a hned po ní jsem jeli vlakem domů.

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MLÁDEŽ

„Vryl jsem si tě do dlaní“

KDY? 9.-11. 12. 2005

KDE? v Holostřevěch

SRAZ? v pátek v 16:45 na HVN u hutníka (jestli to je pro někoho moc brzy, je možno se domluvit a přijet o něco déle autobusem)

NÁVRAT? v neděli do 18:00

CO SEBOU? 200Kč, spacák, karimatku, tužku a papír, Bibli, Breviář a růženec (máš-li),
večeři na pátek!!

Těší se na Tebe Didak, Stázka, Míša, Mája a Martin

(kontakt: Míša 775022801)

Ano, pojedu na duchovní obnovu.(tvůj podpis)

Duchovní obnova pro mládež

Kdy: 9.-11. 12. 05

Kde: ve Starém Sedlišti

Sraz: v 19.45h u Hutníka vlakové nádraží, vlak jede v 20.06h směr Cheb
Takže začínáme až kolem 22.00h je to tak schválně.

Sebou: spacák, karimatku, páteční večeri v břiše, pohodlné oblečení.

Návrat v neděli v 18.00
Takže na mlčenou Elva

Plzeň 2005

Požehnané vánoční
svátky přejí bratři
františkáni

Didak
Lukáš, Bartoloměj

Lukáš

Bart

Didak

co to je ten credencial!
To sk s sebou nemeli
s sebou zivotni penize!
Kolik sk stli demt kiláto z meci sk hlad?

srpen-září 05

Pěšky do Santiaga

Fotky a povídky
o pouti do Compostelky
(hrob apoštola sv. Jakuba)

NEDĚLE
4.12.

19 HOD DOMEČEK
KOMENSKÉHO 17
(zast. v Gery tramvaj 1)

Prosinec 05

4. prosince nám bratři Bonaventura, Jakub a další poutník Jiří Friček vyprávěli o svém putování do Santiaga Compostely (1 měsíc putování a ušli okolo 500km) doprovázené promítáním fotek. V Domečku se sešlo okolo 15 pozorných posluchačů.

9 -11. prosince byla duchovní obnova mládeže, tentokrát jsme měli dvě skupiny. Ta starší byla ve Starém Sedlišti na faře, která je velice luxusně vybavena. Tuto skupinku asi dvaceti mladých lidí vedl Elva a dobrý sekundant byl br. Lukáš, a téma bylo „úvod do křesťanské kontemplace“. Tato skupina pracovala velmi mnoho s tichem a hledala Boha v sobě samém. Co vím ze zpráv od účastníků, bylo to dosti náročné a neobvyklé. Neumíme žít v tichu a v něm hledat Boha. Všude kolem nás je rušno a neklid a pro mnohé je ticho jako něco rušivé.

Druhá skupina mladých byla v Holostřevěch. Téma bylo „vryl jsem si tě do dlaní“ tyto mladé vedli Mišutka, Stáska, Mája, Martin a Didak. Mladých bylo okolo dvaceti ve věku od 14 do 17let. I tito mladí si při závěrečné reflexi si posteskli, že bylo mnoho ticha, podle mě tam žádné, ale nebylo. Začali jsme naši obnovu modlitbou růžence v kostele i přes velikou zimu (růženec světla). Přes den byly také nějaké aktivity, výtvarné i písemné, hodně se diskutovalo se tématy rolí ve společnosti a je-li možno se z těchto rolí posunout do jiných...

Nejsilnější zážitek však byla sobotní modlitba před františkánským křížem. Před ním hořelo několik svící, stále se hrálo na kytaru a zpívalo, mladí si moli vzít svíci a přijít za kýmkoliv a poprosit o modlitbu. Orant si vezme svíci položil svou ruku na rameno příchozího a modlí se v tichu za něj, pak mu vrátí svíci a on se vrátí na své místo. Zakusili jsme co je to přimluvná modlitba.

Naši duchovní obnovu jsme zakončili společnou mší svatou v kostele sv. Mikuláše v Holostřevěch a hned po ní jsem jeli vlakem domů.

Návrat do kláštera Panny Marie Nanebevzaté; jsme prožili, když jsme obnovili tradici, která je hluboce v kořeněna do poměti plzeňanů. Dohodli jsme se s P. Emilem Soukupem, že budeme 21.12. mít zpovědní službu s kající bohoslužbou. Po celý den přicházeli lidé a využili naši přítomnost ke svátosti smíření. Kající bohoslužbě předsedal br. Didak a účastnilo se jí poměrně dost lidí.

Společnou přípravu pro menší děti ke svátosti smíření vedla Amáta ještě spolu s několika animátory, a my bratři jsme zpovídali. Tato společná příprava se nám osvědčila a chodí na hodně dětí. Děti vidí, že nejsou sami kdo se zpovídají, zažijí také společnou přípravu, kde společně zpytují svědomí, jsou tak doprovázeni a vedeni i k pravidelnosti.

Vánoce – velmi silným okamžikem bylo zpívání v LDN, kde naši mladí obcházelí pokoje a přáli těmto lidem a dávali jim namalovaná přání. Mnohým se v očích zaleskli slzy.

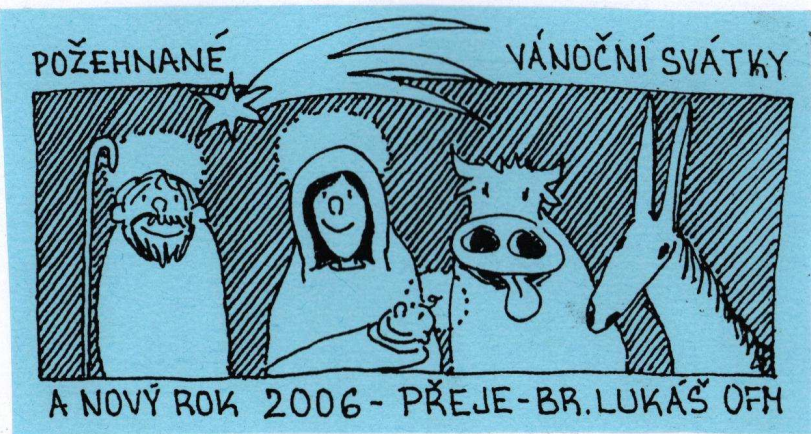
Br. Bartoloměj sloužil v dopoledne mši sv. v domově důchodců kam přišli li rodiče s malými dětmi. Tradiční mše svatá o půlnoci v kostele Všech svatých, byla nesena velmi krásným až posvátným tichem. Hudba byla velmi svižná kytary, bubínky, flétny, klávesy vnesli velmi něžnou atmosféru do tohoto krásného chrámu, stojícího uprostřed starého hřbitova. Nás bratry

obdarovali farníci mnoha dárky, přáními, cukrovím a štědrovečerní večeří. Lukáš předsedal o svátku svatého Štěpána v kostele Všech svatých.

Leden – od pondělí do čtvrtka jsem by s br. Lukášem na vzdělávacím kurzu pro kněze v Praze, velice pěkně nás přijali bratři u Panny Marie Sněžné v čele s br. Jijím, kde jsme bydleli. Přednášky byly od 8.30 – 17.30h v Dejvicích. Témata byla ze starého zákona, o eutanázii, pastoraci nemocných, mužská spiritualita, duchovní život... Byl to pro mě obohacující setkání, které je 3x do roka a kurz trvá tři roky.

Jednu lednovou sobotu jsme měli farní běžkování, jeli jsme vlakem na Špičák – Šumava a odtud jsme běželi 17km okruh. Bylo nás okolo dvaceti, děti, mládež, rodiče užili jsme si krásné stopy i spoustu radosti. Mnozí usínali cestou domů vlakem, a v neděli bylo o čem hovořit s těmi, kdo zaváhali a nejeli.

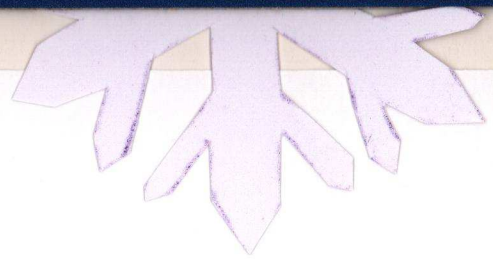
Den zasvěceného života jsme slavili 4. února v čele s otcem biskupem Františkem Radkovským v katedrále sv. Bartoloměje. Po slavné mši sv. jsme měli posezení s přednáškou a představením se br. oblátů. Ty pozval jeden starosta, do plzeňské diecéze, ač nevěřící, který o sobě tvrdí, že je ateista. Propůjčil jim obědní domek a již působí v jeho obci a vnáší tam duchovní rozměr, který tam podle starosty scházel.

31. 12. 06

" DĚČ ME
 LBOKY VE SVYCH
 FOKY HOJE
 STOPAČH, ABY HOJE
 NOKY NEVTLOUZLY "

POŽEHNANĚ
 SVÁTKY
 TŘEJ BOCCI

Vánoce 2006

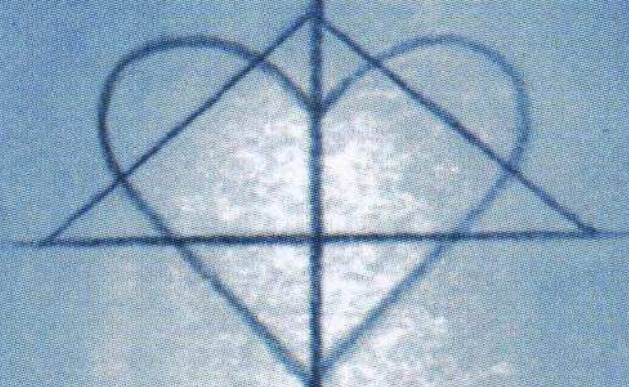
*Do světa reklam a spěchu,
 přeplněných výkladních skříní,
 a zároveň duchovní prázdnoty,
 opět zaznívá tichý hlas andělů,
 kteří, tak jako již mnohokrát,
 i nám chtějí zvěstovat,
 že Bůh čeká, zda ho objevíme
 v prostých betlémských jeslích
 a též v lidských srdcích našich blízkých.*

Žehná Vám

P. Jan K. Vianey Jalil OFM

Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci,
že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Ř 10,9

Z duchovního a pastoračního programu plzeňské diecéze pro rok 2006

Co je třeba udělat pro to, aby vaše předávání víry bylo možné a bylo účinné? Jsou třeba dva kroky. Vezměte si je jako duchovní a pastorační program pro příští rok:

- 1) oživit a prohloubit vlastní víru a život z víry,
- 2) předávat oživenou a prohloubenou víru těm, s nimiž žijeme nebo k nimž jsme posláni.

Oběma krokům odpovídá i text z Písma na rok 2006 (Řím 10,9-15):

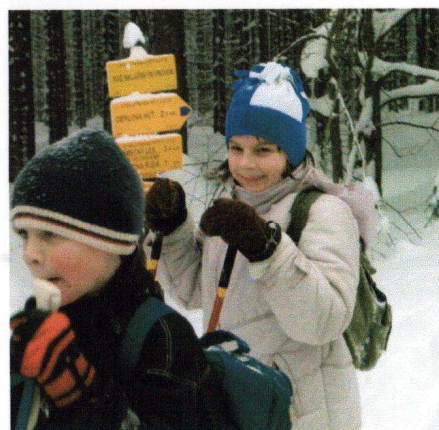
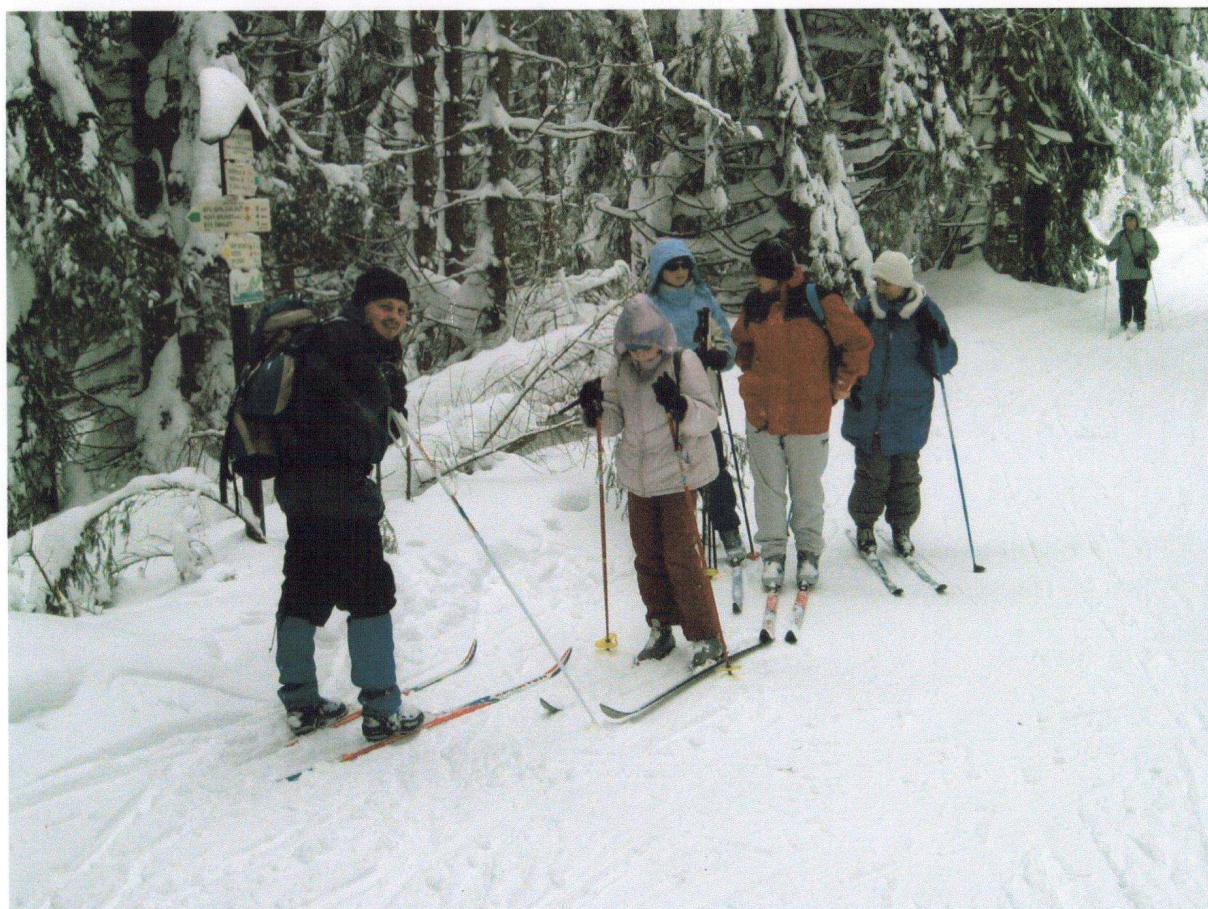
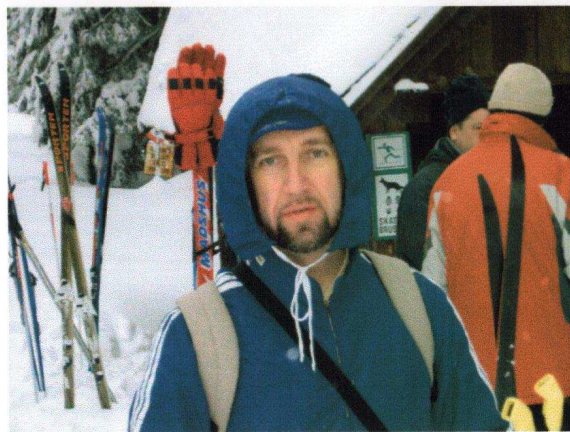
1) Verš 9.: „*Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.*“ Vezměte si všichni v nastávajícím roce tento verš jako základní verš vašeho života z víry a také pastoračních programů, sloužících k jeho povzbuzení a rozvinutí, jako jsou exercicie, rekolekce, obnovy, katecheze a jiné aktivity ve farnostech i v nejrůznějších společenstvích. Ať se ve vašich srdcích posílí a rozhoří víra v našeho Pána pro nás ukřižovaného a zmrtvýchvstalého a ať svým životem i svými ústy jasně ukazujete a vyznáváte, že Ježíš je Pán!

2) Bude-li ve vás tato víra hořet, budete schopni ji předávat lidem kolem vás, protože to bude víra nakažlivá a přesvědčivá. Bude se tak moci naplňovat 14. verš, který se týká právě lidí kolem vás: „*jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?*“ Ano, budete to vy, kdo jim bude Pána zvěstovat, neboť toho budete schopni na základě vaší živé víry. A aby se naplnil i další, 15. verš: „*jak mohou zvěstovat, nejsou-li posláni,*“ já vás k tomu jako váš biskup pověřuji a posílám vás. Nebudete tedy Pána zvěstovat jako „soukromníci“, ale jako církvev.

Jdu po této cestě s vámi a provázím vás svými modlitbami a požehnáním.

Váš biskup František

Farní běžkování - Železnorudsko, 21. ledna 2006

-61- Povídaní o famózi
minulosti, přítomnosti, budoucnosti

NÁVŠTĚVA

Prahy
s dětmi z
náboženství
sgarou
Pachnerovou

